VÄIKE-MAARJA VALLA INFOLEHT

Väike-Maarja Valla Infoleht internetis www.v-maarja.ee
Väike-Maarja uudised ka http://eestielu.delfi.ee

Nr 7 (242) AUGUST 2014 TASUTA Ole koos meiega: facebook

Õppeaasta avaaktused 1. septembril

kell 9
Väike-Maarja Õppekeskus

kell 9.30
Väike-Maarja Lasteaed

kell 10
Kiltsi Põhikool

kell 10
Simuna Kool (rahvamajas)

kell 10
Väike-Maarja Gümnaasium (peahoone sisehoovis)

kell 14
Väike-Maarja Muusikakool (Simuna rahvamajas)

kell 18
Väike-Maarja Muusikakool (seltsimajas)

Kallid koolilapsed, austatud õpetajad ja lastevanemad!

Südasuvi on märkamatult mööda lennanud ning enne sügise saabumist on 1. september, millel erinevates kalendrites nimeks nii tarkuse- kui ka teadmistepäev. Igal juhul väga oluline tähtpäev – kooliaasta algus. Päev, mida kaunistavad lilled, muusika, rõõm ja elevus. Pidupäev, mida armastavad ühtmoodi kõik põlvkonnad – nii täiskasvanud kui lapsed, sest on ju iga ettevõtmise, iga alguse või elukutse aluseks teadmised. Need avavad meie ees suured võimalused, annavad meile enesekindluse ja vabaduse elutee valikul.

Soovin Sulle, hea Väike-Maarja valla kooli- ja lasteaialaps, ilusat uut aastat - aastat täis uudishimu, põnevaid sündmusi, uusi teadmisi, mängulusti! Soovin, et Sinu õppimises oleks palju õhinat, et kooliaeg oleks rõõmu täis. Noorus on õppimise aeg, kasuta seda, see on tulevikus Sinu trump.

Soovin Sulle, hea Väike-Maarja valla õpetaja, … head õppimist! Kui jagad lastele elu- ja õpikutarkust, siis õpid ka ise – läbi lapse ja tema kogemuse, läbi tema rõõmu uutest teadmistest. Leia endas jõudu ja visadust uuendustega kaasa minna, kasuta ära kõik võimalused Sulle usaldatud noorte inimeste arendamisel.

Soovin Sulle, hea Väike-Maarja valla lapsevanem, ikka kaasa lüüa oma kooli-/lasteaiapere tegemistes! Jätkugu Sul kannatust laste õpingute toetamises, usaldust ja vastastikust mõistmist perekonnas.

Tervist ja jõudu kõigile õppimise-õpetamise raskel teel!

Haridus- ja kultuuriosakonna juhataja
Aare Treial

Vallavalitsus kutsub arengukava avalikele aruteludele

Valla arengukava ja eelarvestrateegia aastateks 2015-2018 avalikud arutelud toimuvad:

- **27. augustil kell 18.00 –** Simunas rahvamajas
- **3. septembril kell 18.00** – Väike-Maarja raamatukogus
- **3. septembril kell 19.00** Triigi spordihoones
- **4. septembril kell 18.00** – Kiltsi rahvamajas

Kõik on oodatud valla arengukava kohta oma mõtteid avaldama!

Materjalidega on võimalik eelnevalt tutvuda kõigis valla raamatukogudes.

15. augustil tähistati Äntus Rukki- ja kalakojas rukkimaarjapäeva koostöös Tantuselts Tarapita ja Kaarli taluga. Kohal oli Heino Prosti rehepeksumasin ja Jüri Vilimaale kuuluvad ajaloolised traktorid. Pildil rukkikuningas Hans Kruusamägi ajaloolise rehepeksumasinaga rukist peksmas. *Foto: Erakogu*

Aburisse rajatava tuulegeneraatori püstitamiseks on vaja eritehnikat. Pildil tuulegeneraatori tõstmiseks tellitud spetsiaalne tõstekraana, mis peab hakkama saama nii 105 m torni ehitamisega kuika 80 m diameetriga tiiviku paigaldamisega. *Foto: Alan Senkel*, 12.08.14

Vallavanema suvi

Hea lugeja! Käesoleval suvel oleme rahvana saanud kultuuriliselt veelgi rikkamaks - pidasime laulu-ja tantsupidu. See on meie, eestlaste, pidu ning ei ole ju kõige tähtsam kummas „servas" Sa istud: laval, tantsija või lauljana, või publikuna, muusika ja tantsude nautijana. Väike-Maarja valda läbis ka laulupeo tuletõrviku teekond. Läbi selle oli meil võimalus lisada laulupeotulele Lurichi rammu, Merilaasi luulet, Kotli joont, Krusensterni tarmukust, Wiedemanni keeletammede sahinat ja häid mõtteid Ebavere hiiemäe jalamilt. Suurel peol olid meie tublid tantsijad ning lauljad osalised sellest, et laulupeo moto „Aja puudutus" meid kõiki puudutaks. Väike-Maarja vallavalitsusel olid laulupeo ajal külas soomlased Hausjärvi vallast: vallavalitsuse juhataja Pekka Lokinperä ja volikogu aseesimees Timo Silvan. Ka nemad osalesid hõiseterohkes ja naersuises rongkäigus Tallinna tänavatel ning said positiivsed elamused nii lauljatelt kui tantsijatelt. Mulle väga meeldivad hiidlasest tantsujuhi Helle-Mare Kõmmuse sõnad käesoleva suve lauluja tantsupeo kohta: „...Kodu muusikas on helisid aegade tagant, isa-ema lapsepõlvest, ja toone, mis lisanduvad uue elu sünniga. Meil on võimalus kinkida oma lastele koduhelid, mis puudutavad hinge läbi aja...".

Kui Väike-Maarja sõprusvaldade teemal veel rääkida, siis 7. juulil esitleti Lääne-Virumaa Keskraamatukogus Lääne-Virumaa ja Saksamaa Plöni kreisi sõprussuhete veerandsajandaks aastapäevaks koostatud kogumikku „Sõpruse viljad. Früchte der Freundschaft". Väike-Maarja valla ja Plöni kreisi Heikendorfi piirkonna vahel olid esimesed kontaktid 1993. aastal. Sellel ajal olime meie nendelt õppijad: omavalitsuskorraldus ja ettevõtluse toimimine. Vahepealsetel aastatel oli mitmeid külaskäike, mis andsid võimaluse piirkondade vahel kogemusi vahetada nii kultuuri kui ka ettevõtluse valdkondades. Ka viimase Plöni maakonna delegatsiooniga kaasas olnud Heikendorfi vallast pärit inimesed avaldasid soovi koostöökontakte uuesti tihendada ning arutada, millistes valdkondades oleks võimalik vastastikuseid huvitavaid tegevusi tulevastel aastatele planeerida ja teostada.

Vaadates meie koduvalla inimeste tegemistele suvel, siis meil kindlasti on põhjust rõõmustada. Meeldivalt palju on neid tublisid inimesi, kellel on ideid, jõudu ja tahtmist meie kogukonna elu veelgi aktiivsemaks ja huvitavamaks muuta. Vahel piisab ka ühest mõttest ja esimesest sammust, et asi liikuma hakkaks. Vahel piisab ühest mõnusast ja südamlikust vestlusest positiivse inimesega ja taevas tundub sinisem. Loomulikult ei ole suuremate ja ka avalikkusele suunatud ürituste korraldamine lihtne. Vaja on koostööaldist meeskonda, et heast ideest alguse saanud tegevus ka edukalt lõpuni viia. Kuid positiivne suhtumine ja sarnase mõtteviisiga inimeste koostöö on väga head eeldused vajaliku tulemuseni jõudmiseks. Heategevusmatka abil kogutud toetusabi Kiltsis elavale perekonnale ahju ehitamiseks on hea näide sellest, et neid inimesi, kes soovivad abivajajaid aidata, jätkub. Kokku kogunes üle 1300 euro toetust, mille abil sai paljulapseline pere endale korraliku uue ahju.

Uue ja huvitava algatuse - Pandivere peretalude päeva korralduses oli ka tunda mõnusat meeskonda ja eelnevat läbimõtlemist. Külastajatele võimaldati parimaid elamusi ning anti ülevaade erinevate tegevusaladega peretalude elukorraldusest tänapäevastes majapidamistes. Loodan, et üritusel avatud olnud peretaludel on piisavalt energiat, et teha sarnaseid avatud uste päevi ka edaspidi.

Tamsalu vallavolikogu poolt aastaid kestnud ja lõpuks vastuvõtmata jäänud tuulegeneraatorite detailplaneering on Väike-Maarja vallas Aburi külas läbinud kõik vajalikud menetlused ning jõudnud tänaseks hetkeks reaalse ehituseni. Väike-Maarja vallavolikogu poolt kehtestatud detailplaneeringu kohaselt rajatakse Aburisse üks tuulegeneraator, mille maksimumvõisuseks on ca 1,8 MW. Rajatava elektrituuliku torni kõrgus on 105 m ja tuulegeneraatori labade ulatuse diameeter on 80 m (st raadiusega ca 40 m). Seega on ehitise maksimaalne kõrgus (laba tipu kõrgus) praegusest maapinnast 145 meetrit. Väikese huumorina võib öelda, et sellest saab nüüd Pandivere piirkonna parima potentsiaaliga maastiku vaateplatvorm. Reaalsuses on see näide aga sellest, kus läbi mõistliku planeerimise on võimalik kasutada meie piirkonna võimalusi ka taastuvenergia tootmiseks.

Oleme kõik igapäevaselt meediakanalite poolt edastatavas pidevas infoväljas ning kindlasti avaldab nii meedia ise kui ka selle kaudu kajastatavad sündmused meile mõju. Ebola viirus Aafrikas, sõda Ida-Ukrainas, Lätti jõudnud seakatk, Iisraeli-Palestiina konfliktvist piisab. Eks me igaüks ise hindame ka erinevalt nende sündmuste olulisust meile endile. Võib tunduda, et minust ei sõltu ju midagi. Alati sõltub. Sanktsioonid Venemaa suunas toovad vastusanktsioonid EL-le , seega ka meile. Kas suudame jääda ühtseks kogu Euroopa tasandil ja suudame Venemaa teemat käsitleda ühtselt kogu Euroopa kontekstis? Aeg näitab. Loomulikult kannatavad selle all meie Eesti tootjad ja ka tarbijad. Meie Eesti tootjat aitab kõvasti see, kui tarbime ise rohkem oma enda riigi ehk Eestimaist toodangut. Selle valiku saame küll igaüks ise teha.

Kohe saabub aeg, kus igavlevad koolikellad raputavad endalt tolmu ning suunavad paljud pered n-ö õppeaasta elurütmi. Tarkusepäev on ukse ees. Vallavalitsus on mitmetes koolimajades jõudnud ka sellel aastal parendusi teha. Neist olulisemad on seekord Väike-Maarja Õppekeskuses, kus oluliselt saab parendatud restoranikoka õppebaas ja keskküttesüsteem. Keskkonnainvesteeringute keskuse abiga oleme parendamas jäätmejaamu Simunas ja Väike-Maarjas, et problemaatiliseks osutunud biolagunevate aia- ja haljastusjäätmete ladustamine saaks lahendatud. Augusti lõpuks suudame tõsta meie avaliku ruumi turvalisust, kuna mitmetesse kohtadesse paigaldatakse salvestavad videovalvekaamerad. Nende asukohtade valikul tegime koostööd kohaliku konstaabli Jaanus Mätasega.

Loodan, et paljudele möödus suvi positiivselt ja oli võimalus kaasa lüüa Ebavere Kange triatlonil või Pandivere rattarallil, heakorrastada oma koduaeda või siis lihtsalt veeta aega oma lähedastega.

Värvilist sügist kõigile!

Indrek Kesküla

Vallavanem Indrek Kesküla laulu- ja tantsupeo TuleTulemise teekonnal. Foto: Internet

Volikogu materjalid

Kokkuvõte 26. juuni volikogu istungil arutatust

Istungil osales 17 volikogu liiget.

1. Hoolekandeasutusse hooldamisele suunamise kord

Ette kandis sotsiaalosakonna juhataja Ene Kinks.

Otsustati kehtestada hoolekandeasutusse hooldamisele suunamise kord.

2. Kinnisasja omandamise loataotluse kohta arvamuse andmine

Ette kandis maanõunik Diana Seepter.

Otsustati toetada loa andmist Järvamägi OÜ-le Raigu külas asuva Kivimurru kinnistu omandamiseks.

3. Detailplaneeringu kehtestamine

Ette kandis maanõunik Diana Seepter.

Otsustati kehtestada Simuna alevikus Raja tn 21 asuva katastriüksuse maa-alale lihtsustatud korras koostatud detailplaneering.

4. Revisjonikomisjoni kontrolli tulemuste kinnitamine

Ette kandis revisjonikomisjoni esimees Siret Kotka.

Otsustati kinnitada revisjonikomisjoni kontrolli tulemused, mille kohaselt ei esinenud käskkirjades puudusi, mis oleks tekitanud vallale otsest kahju või saamata jäänud tulu.

5. Väike-Maarja valla põhimäärause kehtestamine

Ette kandis jurist-nõunik Peeter Rahnik.

Otsustati kehtestada uus Väike-Maarja valla põhimäärus.

6. Väike-Maarja valla 2014. aasta 1. lisaeelarve vastuvõtmine

Ette kandis vallavanem Indrek Kesküla.

Otsustati võtta vastu Väike-Maarja valla 2014. aasta 1. lisaeelarve (põhitegevuse tulud kogumahus 27 591 eurot ning põhitegevuse kulud kogumahus 4 671 eurot, põhitegevuse tulem 22 920 eurot) ning kinnitati investeerimistegevuse kuludeks 22 920 eurot.

7. Väike-Maarja valla arengukava ja eelarvestrateegia 2015-2018 kinnitamine, 1. lugemine.

Ette kandis vallavanem Indrek Kesküla.

Otsustati lugeda valla arengukava ja eelarvestrateegia 2015-2018 1. lugemine lõppenuks nng suunata see avalikustamisele.

TEADE!

Väike-Maarja Vallavalitsus algatas 13. augustil käesoleval aastal korralduse eelnõu liikluspinnale kohanime määramiseks järgnevalt:

Muuta Kolde tänava ruumikuju ning muutmise tulemusena vabanenud lõigust moodustada liikluspind kohanimega: Pähkli tänav.

Eelnõu ja asendiplaaniga saab tutvuda Väike-Maarja vallavalitsuses ja valla veebilehel www.v-maarja.ee.

Töötute arv Väike-Maarja vallas

31. jaanuaril – 108
28. veebruaril – 105
31. märtsil – 104
30. aprillil – 111
31. mail – 96
30. juunil – 95
31. juulil – 86

Vallavolikogus on asendusliikmetena Ermo Lood ja Anu Loorits

Indrek Mägi peatas oma tegevuse vallavolikogu liikmena kuni 20.11.2014. Indrek Mägi asendusliige vallavolikogus on Ermo Lood.

Seoses **Siret Kotka** asumisega Riigikogu liikmeks sai tema asendusliikmeks vallavolikogus Anu Loorits.

Enda Elbre
valla valimiskomisjoni esimees

Detailplaneeringu kehtestamine

Väike-Maarja Vallavolikogu 26.06.2014 otsusega nr 20 kehtestati Väike-Maarja vallas Simuna alevikus Raja tn 21 asuva katastriüksuse (katastritunnus 16101:002:1120) maa-alale lihtsustatud korras koostatud detailplaneering.

Detailplaneeringu koostamise eesmärk on Raja tn 21 maa-ala kruntideks jagamine.

Kirjalik enampakkumine kinnistu müügiks

Sangaste Vallavalitsus kuulutab välja kirjaliku avaliku enampakkumise vallavara müügiks:

Väike-Maarja vallas Pandivere külas asuv Titemäe kinnistu (kinnistu registriosa nr 52531, katastritunnus 92702:001:0630, pindala 9,6 ha, sihtotstarve maatulundusmaa) Pakkumise alghind 18 700 eurot, osavõtumaks 20 eurot ning tagatisraha 1000 eurot.

Pakkumine peab olema laekunud Sangaste Vallavalitsusele (asukoht Valga mnt 7, Sangaste alevik, Sangaste vald, 67013) hiljemalt **5. septembriks 2014. a kell 14:00** kinnises ümbrikus märgusõnaga "Titemäe kinnistu". Pakkumises peavad sisalduma andmed pakkuja kohta, pakkuja nõusolek enampakkumises osalemiseks enampakkumiseks esitatud tingimustel, tõendid enampakkumises osalemiseks ettenähtud osavõtumaksu ja tagatisraha tasumise kohta ning pakutav ostusumma.

Osavõtumaks ja tagatisraha tasuda hiljemalt 4. septembriks 2014. a Sangaste Vallavalitsuse arveldusarvele EE421010202000578003 SEB Pangas. Makse selgitusse märkida"Titemäe kinnistu osavõtumaks ja tagatisraha".

Pakkumised avatakse Sangaste Vallavalitsuses 5. septembril 2014. a kell 14:15.

Pakkumismenetluses mitte edukaks tunnistatud pakkumiste esitajatele tagastatakse tagatisraha hiljemalt viie tööpäeva jooksul pärast enampakkumise tulemuse kinnitamist või kinnitamata jätmist. Osavõtumaks tagastamisele ei kuulu.

Ostuhind tasutakse hiljemalt notariaalse müügilepingu sõlmimisel. Notaritasu ja riigilõivu tasub ostja.

Lisainfo: e-post kaido@sangastevv.ee, tel 518 2016.

Vallavalitsuse materjalid

(11.06, 18.06, 26.06, 02.07, 09.07, 10.07, 30.07, 06.08 vallavalitsuse istungid)

Maaküsimused

- Kinnitati Väike-Maarja vallas Simuna alevikus Uus tn 11 asuva katastriüksuse maa-alale koostatava detailplaneeringu lähteseisukohad.
- Määrati Orguse külas asuva elamu aluse ja teenindamiseks vajaliku maa suurus, haritava maa-, loodusliku rohumaa-, muu maa- ja õuemaa pindala suurused ning koha-aadress ja katastriüksuse sihtotstarve.
- Määrati Väike-Maarja alevikus Põllu tn 1a riigi omandisse jätmiseks moodustatava katastriüksuse pindalaks 1846 m^2.
- Nõustuti Simuna alevikus Raja 21 asuva katastriüksuse jagamisega kaheks katastriüksuseks ja määrati katastriüksuste koha-aadressid ning maa sihtotstarve.
- Nõustuti Ärina külas asuva Lilleoru katastriüksuse jagamisega kaheks katastriüksuseks ja määrati katastriüksuste koha-aadressid ning maa sihtotstarve.
- Nõustuti Kärsa külas Taarahiie katastriüksuse jagamisega ja määrati katastriüksuste koha-aadressid ning maa sihtotstarve.

Ehitusload

- Väljastati ehitusluba Veostar OÜ-le kergangaari rajamiseks Simuna alevikus.
- Väljastati ehitusluba Väike-Maarja Vallavalitsusele Väike-Maarja jäätmejaama puiduplatsi ja Simuna jäätmejaama puiduplatsi rekonstrueerimiseks.
- Väljastati ehitusluba Elektrilevi OÜ-le elektrivarustuse rajamiseks Äntu külas Metsaveere, Männivälja, Männiku, Linamäe ja Künka kinnistutel.
- Väljastati ehitusluba Simuna Remox OÜ-le ehitise rekonstrueerimiseks Simuna alevikus, Remondi kinnistul.
- Väljastati ehitusluba isikule üksikelamu rekonstrueerimiseks koos tehnosüsteemi muutmisega Äntu külas Pommiaugu kinnistul.
- Väljastati ehitusluba Väike-Maarja Vallavalitsusele Väike-Maarja aleviku Energia tänava ja Aia põik sõidutee asfaltkatendite väljaehitamiseks.
- Väljastati ehitusluba OÜ-le Avispeamees teravilja varjualuse püstitamiseks Avispea külas Sireli kinnistul.

Kasutusload

- Väljastati kasutusluba Greengrow OÜ-le laohoone kasutamiseks Ebavere külas, Viilhalli kinnistul.
- Väljastati kasutusluba Väike-Maarja Vallavalitsusele varisemisohtlike hoonete: mõisa töölistemaja ja laut lammutustööde järgseks kasutamiseks Triigi külas.
- Väljastati kasutusluba Äntu Mõis OÜ-le kanalate nr 3, nr 4, nr 5, nr 6-7, ja nr 8 rekonstrueerimisjärgseks kasutusele võtmiseks Äntu külas Kanala kinnistul.
- Väljastati kasutusluba isikule puurkaevu kasutamiseks Pikevere külas Väle kinnistul.
- Väljastada kasutusluba Elektrilevi OÜ-le maakaabli kasutamiseks Kännuküla külas Paju, Lilletalu ja Kännuküla tee kinnistutel.
- Väljastati kasutusluba isikule imbväljaku kasutamiseks Triigi külas Kasetuka kinnistul.
- Väljastati kasutusluba Elekrilevi OÜ-le madalpinge maakaabel- ja õhuliini kasutamiseks Simuna alevikus 14 kinnistul.
- Väljastati kasutusluba isikule puurkaevu kasutamiseks Nadalama külas Kasemetsa kinnistul.
- Väljastati kasutusluba isikule kamina kasutamiseks Väike-Maarja alevikus Uus tn 2.

Projekteerimistingimused

- Määrati projekteerimistingimused Eesti Energia Võrguehitus AS-le elektrivarustuse projekteerimiseks Aburi külas Kaalika, Lagedi, Posti, Koska ja Aburi-Kõrtsiküla tee kinnistutel.

Kirjalik nõusolek

- Anti kirjalik nõusolek isikule reoveekanalisatsioonisüsteemi rajamiseks Avanduse külas Allika kinnistul.
- Anti kirjalik nõusolek isikule tehnosüsteemi rajamiseks (reoveekanalisatsioon ja veevarustus) Rastla külas Kullamäe kinnistul.
- Anti kirjalik nõusolek isikule ehitise tehnosüsteemi (imbväljakuga kanalisatsiooni) rajamiseks Vao külas, Koppase kinnistul.
- Anti kirjalik nõusolek isikule reoveemahutiga kanalisatsiooni ja veetrassi rajamiseks Võivere külas Jõhvika kinnistul.
- Anti kirjalik nõusolek isikule tehnosüsteemi rajamiseks Käru külas Rabaveere kinnistul.
- Anti kirjalik nõusolek Keskkonnaekspert OÜ-le puurkaevu rajamiseks Vao külas Tuuliku kinnistul.
- Anti kirjalik nõusolek isikule väikeehitise püstitamiseks koos avatäite muutmisega Simuna alevikus Pargi tn 11.
- Anti kirjalik nõusolek isikule biopuhasti rajamiseks Pudivere külas Teelahkme kinnistul.

Hanked

- Kuulutati välja lihtmenetlusega hange „Kiltsi mõisapargi niitmine".
- Kuulutati välja lihtmenetlusega hange „Pesupesemisteenuse osutamine".
- Kinnitati riigihanke „Väike-Maarja Õppekeskuse köögiseadmete soetamine" edukaks pakkujaks Köögiabi OÜ.
- Kinnitati lihtmenetlusega riigihanke „Väike-Maarja videovalvesüsteem" edukaks pakkujaks OÜ Securer.
- Kinnitati lihthanke „Väike-Maarja aleviku keskväljaku projekteerimine" edukaks pakkujaks Tinter-Projekt OÜ.
- Kinnitati lihtmenetlusega riigihanke „Lauaarvutid Väike-Maarja valla asutustele" edukaks pakkujaks Atea AS.
- Kinnitati lihthanke „Väike-Maarja ja Simuna jäätmejaamade platsid" edukaks pakkujaks Lasila Betoon AS.
- Kinnitati lihtmenetlusega hanke „Väike-Maarja Õppekeskuse küttesüsteemi rekonstrueerimise II etapp" I osa edukaks pakkujaks OÜ ICT Projekt.
- Tunnistati kehtetuks lihthanke „Väike-Maarja hooldekodu remont" hankemenetlus seoses regionaalsete investeerimistoetuste programmi esitatud projekti mitterahastamisega.
- Lükati tagasi hanke „Kiltsi mõisapargi niitmine" kõik pakkumused põhjusel, et need ületasid hanke eeldatud maksumust ja olid suuremad kui on valla finantseerimisvõimalused.

Sotsiaaltoetused

- Nõustuti täiendava sotsiaaltoetuse eraldamisega valla eelarve vahenditest kahekümne kolmele isikule, kokku summas 2879.28 eurot.
- Keelduti sotsiaaltoetuse eraldamisest kahele isikule.

Hooldajatoetus

- Nõustuti hooldajatoetuse maksmise jätkamisega isikule 01.07.2014-30.06.2016. a.

Raieloa väljastamised

- Nõustuti kahe vahtra mahavõtmisega Väike-Maarja alevikus Tamme tn 2a kinnistul.
- Nõustuti nelja kuuse mahavõtmisega Väike-Maarja alevikus Aasa tänava kinnistul.

Välisõhu saasteloa taotlusele arvamuse andmine

- Nõustuti OÜ Ebavere Graanul välisõhu saasteloa L.ÕV/300300 muutmisega. Välisõhu saasteloas parandatakse korstna tolmuemissiooni andmeid ning lisatakse uus saasteallikas.

Projektitoetuse eraldamine

- Otsustati eraldada projektitoetusi Vao Ratsaklubi projektile „Ratsavõistlus Vao Karikas 2014" 350 eurot ja MTÜ Meie Kiltsi projektile „Kiltsi rahvamaja katuse remont" 600 eurot.

Hajaasustuse programm

- Kinnitati 2014. a hajaasustuse programmist taotletud toetussumma täismahus järgmistele taotlejatele: Katrin Põldra, Tarmo Kiisküla, Aime Alber, Ain Danilas, Sirje Keskülla, Indrek Kesküla, Uno Luht, Arne Hiire ja Aimar Koppas.
- Jäeti rahuldamata 2014. a hajaasustuse programmi V. Litvini poolt esitatud taotlus „Toominga kinnistu veetrassi rajamine" valla eelarvevahendite nappuse tõttu.
- Jäeti rahuldamata 2014. a hajaasustuse programmi L. Niinelaidi poolt esitatud taotlus „Väike-Maarja vallas Käru külas Kivi Talu juurdepääsutee rekonstrueerimine".
- Kiideti heaks Triigi külas Õuekivi kinnistul heitveeseadmete ja -süsteemide ehitamise, selle hoonete sisese kanalisatsioonisüsteemiga ühendamise projekti aruanne ja kinnitati projekti maksumus.
- Kiideti heaks Pikevere külas Väle kinnistu veesüsteemi parandamise projekti aruanne ja kinnitati projekti maksumus.
- Kiideti heaks Triigi külas Kasetuka talu biopuhasti ehitamise projekti aruanne ja kinnitati projekti maksumus.
- Kiideti heaks Nadalama külas Kasemetsa kinnistul puurkaevu rajamise projekti aruanne ja kinnitati projekti maksumus.

Simuna jäätmejaama lahtiolekuaegade muutmine

- Kinnitati Simuna jäätmejaama lahtiolekuaegadeks alates 20. juunist 2014. a reedeti kell 09.00-11.30 ja laupäeviti kell 16.30-18.30.

Korraldatud jäätmevedu

- Anti nõusolek isikule perioodiliseks liitumiseks korraldatud jäätmeveoga suveperioodiks põhjusel, et kinnistut ei kasutata aastaringselt.

Puurkaevude asukohtade kooskõlastamine

- Kooskõlastati Vorsti külas Kuke kinnistule rajatava puurkaevu asukoht.
- Kooskõlastati Võivere külas Tammede kinnistule rajatava puurkaevu asukoht.
- Kooskõlastati Avanduse külas Tõnise kinnistule rajatava puurkaevu asukoht.
- Kooskõlastati Aburi külas Koska kinnistule rajatava puurkaevu asukoht;

Revisjonikomisjoni akti kohta arvamuse andmine

- Kinnitati Väike-Maarja Vallavalitsuse seisukoht Väike-Maarja Vallavolikogu revisjonikomisjoni 27.05.2014 aktile.

Vallavara müük

- Otsustati müüa Ebavere külas vallale kuuluvalt Tervisespordi kinnistult ülestöötatud metsamaterjal ca 60 tm OÜ-le Artiston.
- Otsustati müüa Vao külas Pargi tn 7 asuv vallale kuuluv korteriomand (registriosa nr 4429231, reaalosa nr 20, üldpind 41,20 m^2) otsustuskorras üürnikule.

Vallavara kasutusse andmine

- Otsustati anda eelläbirääkimistega pakkumise korras kasutusse Vao külas Garaažiboksi kinnistul asuv tuletõrjedepoo garaažiboks.

Valla 2014. a I lisaeelarve

- Kinnitati valla eelarvest tulenev tulude laekumine ja kavandatud kulude katmine tegevusalade lõikes.

Kiirusepiirangu kehtestamine

- Nõustuti liikluskiiruse piiramisega 30 km/h kohaliku tee Kiltsi mõis-Liivaküla ~ 1 km pikkusel lõigul.

Rendi kehtestamine

- Kehtestati Väike-Maarja alevikus valla omandis oleva maa-ala (kinnistud Pikk 2 ja Pikk 2b, Pikk 4, v.a hoonete alune pind) rendi suuruseks kaubanduse korraldajana tegutsevatele ettevõtjatele 300 eurot iga kaubandusürituse eest.

Avaliku ürituse luba

- Anti luba MTÜ-le Aerobike Cycling Agensy 24. Pandivere Rattaralli/Filter Eesti maanteekarikasarja V etapi korraldamiseks 2. augustil.

Raha eraldamine reservfondist

- Eraldati reservfondist 2189 eurot Pandivere- Raeküla tee pindamiseks 200 meetrisel lõigul.

Hüvasti, ANTS HAASMA!

30.07.1931 – 21.07.2014

21. juulil lahkus meie seast südamega oma tööd teinud ehitusspetsialist Ants Haasma.

Ants Haasma elutee oli Väike-Maarjaga seotud 1980-ndate aastate algusest alates, mil ta koos perega asus Tallinnast Väike-Maarjasse. Ants Haasmast sai Väike-Maarja kolhoosi ehitusvaldkonna juht.

Tal oli võimalus kujundada siinset ehitusmaastikku Väike-Maarja kolhoosis ja hiljem vallas.

Tema asjatundlikust tegevusest jääb maha mitmeid olulisi jälgi. Lisaks rohketele kolhoosi tootmishoonetele ja elamutele sai tema suunava pilgu all põhjaliku remondi praegune Väike-Maarja seltsimaja ning valmis Väike-Maarja kolhoosi esinduslik keskusehoone (praegu õppekeskus).

Aitäh Sulle, Ants, Sinu panuse eest Väike-Maarja arengusse!

Aitäh Sulle Sinu heatahtliku ja mõnusa huumorimeele eest!

Kaaslased jäävad meenutama Sinu muhedat ja alati sõbralikku ning abivalmis olemist ja nii mõndagi Sinu naljatlemisi lausutud ütlemistest.

TEHTUD HEA JÄÄB ALATI HEAKS…
Leinas lohutus usume algust –
mullast sünnid kord meelespeaks…
Virve Osila

Erametsakonsulent Aadu Raudla vastuvõtuajad

Erametsakonsulent Aadu Raudla võtab metsaomanikke vastu Väike-Maarja vallamajas II korrusel ruumis nr 210 **üle nädala neljapäeviti kell 9-13.**

Vastuvõtupäevad:
28. august,
11. ja 25. september,
9. ja 23. oktoober,
6. ja 20. november,
4. ja 18. detsember.

Oodatud on kõik metsaomanikud metsandust puudutavate probleemidega (metsa uuendamine, hooldamine, raied, erametsaomanikele makstavad toetused).

Erametsaomanike nõustamine on riigi poolt toetatav.

Tel 524 8963, e-post: aadukas931@gmail.com

Telefoni ja meili teel võib pöörduda teile sobival ajal.

Ebavere tervisespordikeskus pakub liikumisharrastajatele laenutuseks:

- **rullsuuski**
- **rulluiske**
- **jalgrattaid**
- **kõnnikeppe**

Tervisespordikeskus on avatud:
T-R kell 15.00-20.00
L kell 12.00-17.00
P kell 12.00-17.00

Saunapäev: reedeti kell16.00-21.00,
kokkuleppel on sauna võimalik tellida ka teisteks aegadeks.

Tervisespordikeskus pakub ka konverentsiruumi kasutust.
Olete oodatud!
Info:www.ebaverekeskus.ee ja tel 5656 1865

Esimene Pandivere peretalude

Esimene Pandivere peretalude päev pakkus uudistajatele palju huvitavat

2. augustil toimunud esimesel Pandivere peretalude päeval avasid huvilistele väravad 13 talu Väike-Maarja ja Tamsalu vallast.

Uudistamist ja tegemisi-toimetamisi jagus terveks päevaks. Külastajad said aimu nii maaelu ajaloost kui moodsamaist viljakasvatustehnoloogist, proovida talutoimetusi ja teha käsitööd, maitsta talutoitu ning osta koju kaasa kohalikke tooteid.

Enamikes taludes käis päeva jooksul umbes 60 külastajat. Kõige populaarsemad külastuskohad olid Kaarli talu ja Ermo Loodi sepikoda, kus huvilisi käis üle 100.

Aitäh kõigile peretaludepäevalistele! Kohtumiseni järgmisel aastal!

Ene Preem

Härma talu vaimustas külalisi kauni looduse ja põneva viburajaga.

Kaarli talu perepoeg Sass koos sõber Mattiasega olid ametis talutoodete müügiga.

Käspre talu perenaine Mairi Beilmann tutvustas rõivaste erinevaid taaskasutusvõimalusi.

Otsa talutütred Marily, Avely ja Karoline aitasid soovijatel abivalmilt maheda pesasibula- või küüslauguportsud kottidesse kaaluda.

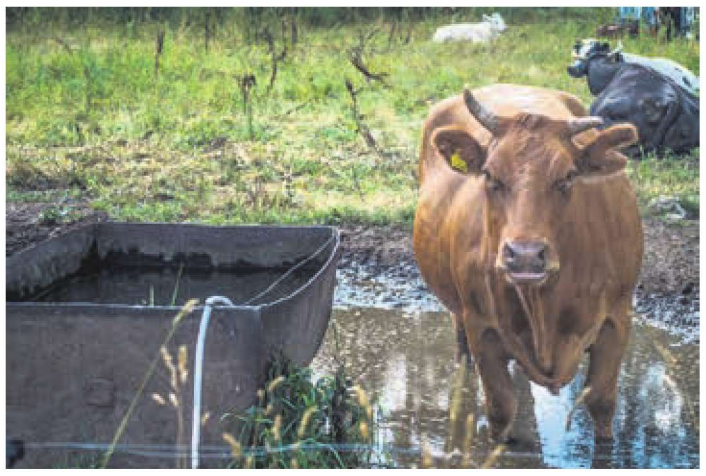

Paemurru talu lihaveised tundsid end karjamaal mõnusalt, vaatamata kuumale päevale.

Kõikide talude juurde juhatas teed kukekestega viit. Peretalude päeva sümboliks kujunenud kukekeste autor on Ketlin Toming, kes alustab sellel aastal kooliteed Simuna Kooli 1. klassis.

Ermo Loodi sepikojas sai vormida endale õnnemündi.

Sepikoja keraamika töötoas sai valmistada meelepärase toote.

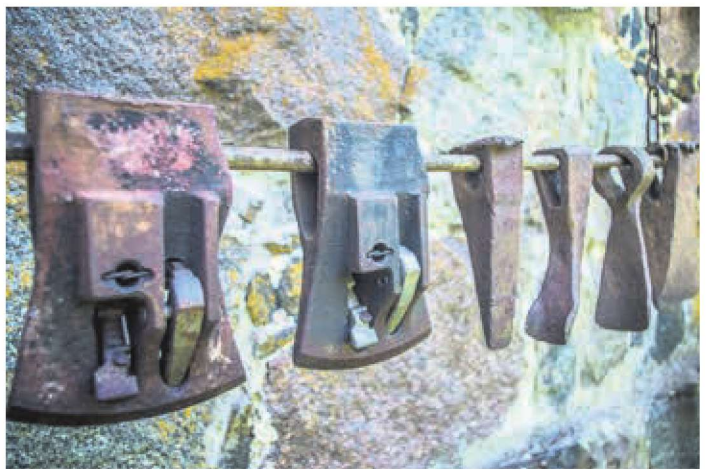

Tisleri talu tutvustas huvilistele vanavara kollektsiooni.

Uuetoa talu põldudel oli viljalõikus täies hoos.

Kooli talus oli muljetavaldav masinapark koristustööde ootel.

Kaarli talus püüdsid puhvetis pilku tatra- ja speltajahust muffinid.

Marja talus sai külaline maiustada selle suve viimaste magusate mustsõstardega. *Foto: Carolin Määltsemees.*

päev

Kooli talu vanavaraväljapanek, mida tutvustas Matti Preem, võlus kõiki koduloohuvilisi.

Võivere tuulikus jahvatati seekord lugu Tuuliku talu ajaloost ja seosest Struve kaarega. *Foto: 14 x Riho Kopso.*

Oruveskil sai uudistada lambaid ja uhket väljapanekut perenaise kaunist käsitööst. *Foto: Reena Curphey.*

Heategevusmatk – kõik algab mõtteviisist

Kodus on pärast päevatööd väga hea olla, ometigi saab sellest heast vahel rohkem kui küll. Siis hakkab mõte tööle: kuhu minna, mida teha?

Kuhu minna? – Minna külla headele inimestele.

Mida teha? – Teha kogukonnas midagi ära.

Kellega teha? – Teotahtlike inimestega.

Mida ära teha? – Ideedel pole otsa ega äärt.

Head teod saavad alguse tegelikult väga väikestest ja lihtsatest asjadest: heatahtlikust suhtumisest, naeratusest, abivalmidusest – nii ka 21. juunil Kiltsi külas elavale perele ahju ehitamiseks vajalike vahendite kogumine heategevusmatka näol.

Jah, heategevusmatka idee sündis küll minu peas, minu heatahtlikust suhtumisest ja tahtest midagi kogukonnas ära teha, aga järjepidevusele orienteeritud heategevuslik liikumisüritus atraktiivsel Ebavere matkarajal sai teoks kaasates inimesi, kelle jaoks Väike-Maarja pole pelgalt ainult koht elamiseks.

Eks see elus nii olegi, et mõni kõksib palli, mõni tallab pedaale, mõni joob pubis õlut või vahib õhtul televisserit. Mina näiteks ei suuda olla nii, et midagi ei tee. Kui ma elaksin nii, et ainult töö ja kodu ja mitte midagi teiste jaoks teha ei saaks, ei oleks ma õnnelik. Mul peab olema projekte, mida teha.

Ega üksi just palju ei jõuagi ära teha, aga kui on hea idee ja professionaalne meeskond ning sellest abivajajatele ka reaalselt kasu on, siis löövad inimesed tegelikult meeleldi kampa.

Mul õnnestus enda ümber koondada vallavanem Indrek Kesküla, Naiskodukaitse Väike-Maarja jaoskonna esinaine Anneli Mikiver, Väike-Maarja spordihoone juhataja Jane Kool, Väike-Maarja seltsimaja juhataja Kalev Pärtelpoeg ja Väike-Maarja vallavalitsuse sotsiaalosakonna juhataja Ene Kinks. Neist iga inimene on väärtus omaette ja igal inimesel on oma, sageli esmapilgul täiesti märkamatuks jääv rikkalik pagas, mida teistega jagada. Neil inimesel on erinevad kogemused ja pisut erinev maailmapilt, kuid põhiväärtused on samad. Ja mis kõikse tähtsam, neis oli tahe.

Meie, kui korraldajate jaoks oli heategevusmatk: tervislikud eluviisid, eneseteostus, õnnelik inimene läbi heategevuse ja FUN! Soovisime innustada inimesi kasutama Ebavere matkaradu, elavdada liikumiskultuuri. Meie jaoks oli oluline, et tehtav omaks heategevuslikku iseloomu.

Ma olen uhke, et me selle ära tegime. Nende missioonitundega inimestega kraamiksin kummikud kapist välja ja siirduksin talgupäeval kohalikku murulappi hooldama, tormaksin vajadusel inimesi päästma või kadunud inimesi otsima. Taoliste inimestega ei loe raha, veedetud aeg, vaid eesmärgi poole pürgimine. Ja tegelikult on Naiskodukaitses ja Väike-Maarja vallas taolisi inimesi palju.

Pereema Merle Lepviikmani poolt edastan suured tänud aga igale heategijale. Eraldi avaldas ta tunnustust Väike-Maarja naiskodukaitsjatele ja vallavalitsusele. Vestluses märkis ta, et vallavalitsuse liikmed on alati uudistanud, kuidas tal ja tema lastel läheb. Ja olgem ausad, see on oluline.

Kutsun minagi üles teid inimestesse heatahtlikult suhtuma, naeratama ja abivalmis olema, sest head teod saavad tegelikult alguse väga väikestest ja lihtsatest asjadest.

Kristel Kitsing

Tänu kõikidele heategijatele!

Kokku olid heategijate poolt kogutud tulud **1366 eurot** (1089 eurot pangaülekande kaudu ja 277 eurot koguti heategevusmatka päeval). See on kokku väga suur summa.

Heategevusmatka korraldamise ajal anti lubadus, et avaldame nende nimed, kellel on võimalus aidata ahju ehitamisel vähemalt 50 euroga: Toivo Holsmer, Hilja Pihl, Mark Mööl, Reet Reimann, Helge Alt ja hea inimene, kes ei soovinud oma nime avaldada.

Tänaseks on Kiltsi paljulapseline pere endale ahju valmis ehitanud ning pere saab talvele tunduvalt rahulikumalt mõelda.

Aitäh veelkord kõigile!

Väike-Maarja Vallavalitsus

Heategevusmatkaga toetati Kiltsis elavat peret ahju ehitamisel.
Foto: Velli Ehasalu

Kohtumisrõõmu Avandusel!

26. juulil kihas elu Avanduse külaplatsil. Toimus 6. külapäev. Alustasime 2005. aastal ja nii saame iga kahe aasta järel kokku. Miks me seda teeme? Ikka selleks, et külas oleks elu ja elanikel hinges omakülatunne. Oluline on teadvustada, et maal on ka võimalik elada ja lõpuks ka sellepärast, et noortel oleks asja koju tulla ja olla koos oma esivanematega.

Küla on meil vana. Esmamainimine Läti Henriku poolt oli 1220. aastal. Siis oli küla nime kirjapilt AVANDOIS. Kõige aktiivsem oli külaelu ajalooallikate põhjal 19. sajandil ja 2o. sajandi algul. Nimetatud perioodil tegutses meie väikeses, täna 102 elanikuga külas apteek, kaks kooli, piimaühistu. Avanduse vallakoolis õppis üle saja õpilase. Kool oli neljaklassiline. Koolist puudujaid ja halvasti õppijaid trahviti. Kõige rohkem pahandusi oli piibliloo õppimisega, ka valetamise eest nuheldi! 1913. aastal asutati Avanduse 2-klassiline vene kool, kus õpilaste arv kasvas 50-lt 106 õpilaseni. Selle kooli iga jäi üsna lühikeseks, sest venestamise lõppedes, 1918. a kool likvideeriti. Avanduse vallakooli tuntuimaks õpetajaks oli Julius Aalbau-Oglas, kes töötas siin 26 aastat. Avandusel olles asutas ta 1898. aastal laulukoori, kus liikmeid kuni 34 ja mis osales laulupäevadel Virumaast kuni Pärnuni. Simunas toimus esimene kohalik laulupidu juba 1866. aastal (H. Ross, Avanduse mõis).

Täna tunneme rõõmu, et mitmes majas askeldavad noored inimesed, näiteks Elmari, Eraste ja Korjase kinnistul jm. See annab lootust, et küla ei hääbu. Külapäeval on hea võimalus omavahel kohtuda. Viimane külapäev kujunes tegevusterohkeks. Kõigil oli võimalus osaleda töötubades, kus sai ise valmistada meelepärase kujundusega poekoti või ehte. Terve päeva jooksul said lapsed lustida batuudil. Hobused said tulla soovijaid sõidutama alles õhtupoolikul, sest päevakuumus oli neile vastuvõetamatu. Lõõskava päikese eest saime varjuda peotelkide alla ja nautida naiste vallatuid tantse, laululaste vahvaid laule ning näiteringi vaimukaid naljapalu. Kõik tegevused sidus tervikuks päevajuht Aivar Henning. Meie külapäeva juurde kuulub ühine supisöömine ja seda ikka tänu Kalle Ranna talu eestvedamisele. Supi kõrvale maitses ülihästi meie Hans Kruusamäe poolt toodud suitsukala. Päeva lõpetas ansambel Hollarii oma rahvalike tantsulugudega.

Erilised tänusõnad perekond Lällele, Kaasikule ja Rannale. Külapäeva kordaminekule panid õla alla Auli Kadastik, Angela Raik, Maie Rand, Marju Nikolainen ja Elizabeth Klaos.

Päev oli meeleolukas, tegevuste- ja kohtumisterohke.

Kohtumiseni juulis 2016!

Üritust toetasid Väike-Maarja vallavalitsus ja kohaliku omaalgatuse programm.

Reet Maadla
külavanem

Perekond Ahlberg.

Külapärg punutud, pidu võib alata.
Foto: 2 x Erakogu

Laulu- ja tantsupeol kogetut ei saa sõnadesse panna ega unustada

„**Puudutus on pühendumine ja pühendumine on aeg.** Aeg on meie kõige väärtuslikum vara. Meie elu on meie ainus aeg ja võimalus oma unistusi teoks teha.“ S. Weidebaum

XXVI laulu- ja XIX tantsupidu arvudes:

- Laulupeol esines 33 025 lauljat ja pillimeest ning 1 046 kollektiivi.
- Laval oli ühel ajal kõige rohkem kokku üle 22 000 inimese.
- Laulupeol oli 1 240 välisesinejat ja 35 väliskollektiivi.
- Tantsupeole tuli 10 082 tantsijat, 643 kollektiivist.
- Välisesinejaid oli tantsupeol 210 ja kollektiive 15.
- Rahvamuusikute pillipeole tuli 490 pillimängijat ja 50 kollektiivi.
- Rongkäigul osales üle 42 000 inimese.
- Tantsupeo kolmele etendusele väljastati 34 365 piletit ja kutset.
- Laulupeo 1. kontserdile väljastati 52 135 piletit ja kutset.
- Laulupeo 2. kontserdile väljastati 67 322 piletit ja kutset.

Väike-Maarja Valda esindas neljast kollektiivist kokku 75 inimest.

(andmed võetud: 2014. laulupidu.ee ja maakonna kuraatorilt)

See kõik puudutas meid üht- või teistviisi. Mõni sündmus on lihtsalt selline, millel kogetut ei saa sõnadesse panna ja otsalõppemisega unustada. Laulu- ja tantsupidu on üks selliseid, mis lihtsalt on ja jääb. Kellele esimeseks, kellele mitmendaks, aga ta jääb, sest ta puudutab. Puudutab, ja seda moel, mida muidu kogeda ei ole võimalik. Väike-Maarja tantsurühmadel on tänu tantsupeoks valmistumisele repertuaaripagasis mitu toredat uut tantsu. Saime taas ettetantsimistel proovile panna oma esinemisnärvi. Kõikidel soovijatel oli võimalus puudutada peotuld lausa oma koduõuel. Siinkohal suur tänu jalgratastega sõitnud väikestele ja suurtele tulesaatjatele ning neile, kes olid Ebaveres käsitöötelgis ja kohvikus abis.

Väike-Maarja gümnaasiumi noored ei ole veel enda tundeid kirjasõnadesse vorminud. Aga säravad silmad viimase tantsuetenduse lõpus, puudutasid sügavalt nii partnerit, juhendajat, kui publikut. Kui sa kohtad peol käinud noori, siis leia see sära nende silmist ja ammuta eneselegi jõudu särada. Ning küsida võiks neilt ka: Mariin – olid tule saatja kodus ja tantsuplatsil, mis oli põnev? Thomas – sünnipäev ja tantsupidu käsikäes? Tarvi ja Johannes – tants ja pillimäng ühel peol – kerge või raske? Johannes – lisaks tantsimisele mahtus samale nädalale ka lavakasse kandideerimine – kust see energia? Anu ja Mariin – tantsupidu versus laulupidu? Johannes, Kädli, Anu, Romet, Mark – esimest korda tantsupeol, kas kunagi veel? Gert, Martha, Jorma – tohutu staažiga teie ea kohta (4.,5.,6. pidu), kas ja milline tantsupidu on kõige meeldejäävam olnud? Annika, Gerda, Iris, Birgit – peonädal läbi teie ilusate silmade? Steven – muljed kõige nooremalt? Õpetaja Egne vastab juba siin ja praegu, et jah, ma olen jälle nõus nii toredate tantsijatega kõik selle taas läbi tegema!

- MTP3 (meeste pidu), juba 2015. aastal
- II NTP (naiste pidu), 2016. aastal
- Noorte laulu-ja tantsupidu 2017. aastal
- Üldlaulu- ja tantsupidu 2019. aastal.

Aeg trenni tulla, pühenduda ja teha teoks oma unistusi!

Tänu ja kummardus kõikide rühmade peredele, fännidele ja Väike-Maarja Gümnaasiumile!

Tantsurühmade juhendaja
Egne Liivalaid

Maarjakellukese tantsupeoelamusi

Maarjakellukese tantsijad peotulega Väike-Maarja seltsimaja ees. *Foto: Kristel Kitsing*

Foto: OÜ Koolifoto Kalju Parm

Teekond 2014. a tantsupeole algas Maarjakellukese rühma naistele rohkem kui aasta tagasi, hetkel, kui hakkasime õppima tantsupeoks ettenähtud tantse. Mitmed kuud tantsutreeninguid ja kaks närvesöövat ülevaatust päädisid positiivse otsusega - me osutusime väljavalituteks. Rõõm oli muidugi suur, kuid samas hiilis hinge väike kartus, tuli ju nüüd veeta terve nädal Tallinnas ja iga päev hommikust õhtuni muudkui tantsida, tantsida ja tantsida … Lõpuks veel peaproov ja 3 etendust.

30. juuni hommikul olime oma kompsudega varakult rahvamaja juures ja nii algaski meie sõit pealinna. Meie peatuspaik asus keset Tallinna linna otse vabadussamba vastas asuvas koolimajas. Saime enda käsutusse väga privaatses kohas asetseva suure toa, nii et igaüks sai enda käsutusse mitu ruutmeetrit magamispinda.

Juba esimesel päeval selgus, et nendest tantsudest, mida me kodus õppisime, olid alles jäänud ainult põhisammud. Nüüd tuli hakata ümber õppima ning teiste rühmadega kokku tantsimist ja jooniseid harjutama. Alguses tegime seda koos naisrühmadega hipodroomil ja seejärel juba Kalevi staadionil koos ülejäänud tantsijatega.

Saime tantsida nii päikeses kui tuules ja õnneks ainult ühel päeval pidime otsima välja kummikud, kalossid ning vihmakeebid. Tallinna kauplused suurendasid tantsijate arvelt enda käivet ikka päris kõvasti, sest päikesekaitsekreemi, põletuse vastast salvi, kummikuid, vihmakeepe, juua ja jäätist osteti ainuüksi meie rühma poolt juba rohkesti. Nädala lõpuks olime näost nii päevitunud, et pildi tegemise ajaks läks lisaks vaja veel ka peitekreemi, et varjata veidikenegi näkku tekkinud punetust.

Enne tantsupeo peaproovi ei olnud ikka veel seda „erilist tunnet“, mida lootsime tundvat ja kogevat, aga pärast peaproovi, kui rahvas aplodeeris ja üldjuht Maido Saar pisaratega võideldes tantsijaid tänas, siis puudutas see eriline tunne meid kõiki …

Laupäevane rongkäik oli väga vahva ja meeleolukas. Energiat ning jõudu andsid kõik need positiivsed tervitused, mida tee ääres seisjad meile hüüdsid, mis sest, et osad ei saanud arugi, et me rahvatantsurühm oleme ja meid hoopis lauluansambliks pidasid. Saime uhkust tunda enda imeilusate rahvariiete üle, sest nende imetlejaid oli rohkesti.

Kokkuvõttes tuleb tõdeda, et nähtud vaev ja valu tasusid ennast küllaga ära ja kõigele tagasi vaadates meenuvad ainult positiivsed emotsioonid. Ja kui hoolega järele mõelda, siis võiks ju ennast järgmisele tantsupeole tantsida …

Aitäh, juhendaja Aino Lukman, et Sa meiega vaeva nägid, et Sa alla ei andnud isegi siis, kui meie juba murdusime. Aitäh selle kordumatu kogemuse võimaldamise eest!

Maarjakellukese rühma nimel
Merle Kiigemaa

Pasunakoor käis laulupeol

Ja möödas ta ongi – XXVI Eesti Vabariigi laulupidu „Aja puudutus“.

Pidu oli uhke ja võimas. Oli palju kaunist muusikat, õnnelikke esinejaid ja rõõmsaid pidulisi. Oli ülevaid hetki, olid suviselt päikeselised päevad. Usun, et rahule jäid kõik, kes osalesid sellel suursündmusel.

Orkestrite jaoks on kõige olulisem rongkäik. Seal saavad nemad särada. Ei ole kerge 5-6 kilomeetrit marssida ja pilli mängida ning teha seda rõõmsa näoga. Siinkohal tahaksingi tänada Väike-Maarja pasunakoori kõiki mängijaid – tublid olite! Meil aitasid särada tantsustuudio „Black & White“ kenad neiud, kes meiega tantsusammul kogu tee kaasa marssisid.

Laulupidu on läbi, aga suveüritusi ja esinemisi jagub pasunakooril septembri lõpuni.

Soovin kõigile kena suve jätku!

Vallo Taar
Pasunakoori dirigent

Pasunakoor koos tantsutüdrukutega laulupeorongkäigus.

Foto: 2 x Erakogu

Üldlaulu- ja tantsupeo TuleTulemise teekonna peatus Väike-Maarja seltsimaja ees. *Foto: Ilve Tobreluts*

Väike-Maarja gümnaasiumi tütarlastekoor laulupeol.
Foto: Erakogu

Suur tänu Väike-Maarja hooldekodule!

Ajakirjanduses on viimasel ajal palju kajastatud hooldekodude halba teenindust ja olukorda. Mina aga tahaks vastukaaluks kirjutada midagi positiivset Väike-Maarja hooldekodust.

Meie kõikide soov on veeta oma vanadus turvalises ja rahulikus õhkkonnas. Kui enam igapäevaste toimingutega hakkama ei saa, siis otsime abi lastelt ja sugulastelt. Paraku käivad nooremad tööl ja on oma tegemistega hõivatud.

Vanainimene aga vajab igapäevast või isegi ööpäevaringset hoolt. Nii sattus asjaolude sunnil meiegi ema Väike-Maarja hooldekodusse. Olles ise olnud tööl sarnastes hooldekodudes Inglismaal ja Soomes, võin võrdluseks öelda et, jah, materiaalsed võimalused on seal kahtlemata paremad. On palju kaasaegseid abivahendeid nagu reguleeritava kõrgusega voodid, tõstukid, liuglinad ja -lauad, elektriliselt juhitavad ratastoolid jne.

Miinuspooleks võiks lugeda aga seda, et suurem osa teenindavast personalist on seal välismaalased. Loomulikult omandasime enne tööle asumist elementaarse keeleoskuse, kuid hooldatav vajab enamat. Ka on raske töö tõttu tihti vahelduv kaader. Hooldatava jaoks tähendab see, et ta peab sageli harjuma järjekordse hooldaja ja tema keele-aktsendiga.

Väike-Maarja hooldekodu juhataja Asta Peri on suutnud luua suurepärase meeskonna. Maja on puhas, hooldealused hooldatud, päevane meditsiiniline kontroll tagatud ja hoolt kantakse ka vaba aja sisustamise eest. Hoolealuste elu tehakse nappide vahenditega võimalikult mugavaks. Inimese heaolu ei sõltu ju ainult sellest, kui suured on toad ning milline ja kuidas paigutatud mööbel.

Õnn mahub ka väiksemasse ruumi – peaasi, et seal oleks kodutunne. Küsimus ei ole alati rahas – selleks ei pea olema rikas, et majaümbrus oleks korras ja toad puhtad. Asi on tahtmises. Just seda üritabki Asta oma tubli meeskonnaga teha. Tahan kiita ja tänada kogu hooldekodu meeskonda.

Suur tänu teile kõigile, et suudate meie kallitele luua hea ja turvalise olemise ja seda väheste vahenditega. Teie rõõmus meel ja pühendumus on kullast kallim!

Ja kallid hooldekodu elanikud – olge õnnelikud, et saate personaliga suhelda EMAKEELES!

Lugupidamisega
Linda Aimse

Meenutusi koostööst Heikendorfi piirkonnaga Saksamaal Plöni kreisis

Juulikuu alguses tähistati Rakveres mitme sündmusega Lääne-Virumaa ja Plöni kreisi sõprussuhete 25. aastapäeva.

Lääne-Virumaa Keskraamatukogus esitleti sõprussuhete veerandsajandaks aastapäevaks koostatud kakskeelset kogumikku „Sõpruse viljad. Früchte der Freundschaft" ja avati sõprussuhteid kajastav fotonäitus.

Kogumikku on koondatud meenutusi ja kroonikat: selles on mälestusi, ülevaateid külaskäikudest ja kogemuste vahetamisest nii Lääne-Virumaa kui Plöni esindajate poolt.

AQVA Konverentsikeskuses peeti esinduslik ja väga sisukas konverents „25 aastat maakondade vahelist koostööd ja 10 aastat Eestil Euroopa Liidus".

Väike-Maarja vallal on selle veerandsaja aasta jooksul olnud mitmeid kontakte Plöni kreisi Heikendorfi piirkonnaga. Saksamaa põhjaosas, Kieli lahe ääres asuva Heikendorfi vallaga hakkasid Väike-Maarjal suhted arenema paralleelselt maakondade vaheliste suhete tekkimisega.

Kontaktid said alguse Plöni kreisi maavolikogu tervishoiukomisjoni esimehe dr Karl Friedrich Nonnenbroichi aktiivsest suhtlemisest Eesti, Lääne-Virumaa ja Väike-Maarjaga. Väike-Maarja poolsed kontaktisikud olid dr Mall Lepiksoo ja Mihkel Mänd, kes oli ka esimene Lääne-Viru – Plöni sõprusühingu esimees.

Esimestel aastatel keskenduti peamiselt omavalitsusliku elukorralduse kujundamisele, tervishoiule ja sotsiaalvaldkonnale, aga ka ettevõtlusele. 1990ndate aastate alguses, omavalitsusliku elukorralduse kujundamise ajajärgul ja valdade moodustumise algusajal olid Saksamaa kogemused väga olulised ning koolitusreisidel saadud teadmised hindamatu väärtusega. Vähem tähtis ei olnud sel ajal ka Plönist saadetud humanitaarabi.

Oskusi nappis iga eluvaldkonna arendamisel ning seetõttu oli tänuväärt Heikendorfi valla valmisolek koolitusreisi korraldamiseks Väike-Maarja kandi ettevõtjatele 1995. a kevadel. Teist korda olid Väike-Maarja ettevõtjad Heikendorfis sealse ettevõtlusega tutvumas 2000. a suvel, mil valla ettevõtjate esindus käis Hannoveris EXPO 2000 messil. Tagasiteel külastati Heikendorfi valda, kohtuti sealse kaubandustööstuskoja esindajatega ning tutvuti lähemalt mitmete ettevõtetega, eeskätt süveneti väikeettevõtlusesse.

Hilisem koostöö arendaja on olnud Väike-Maarja pasunakoor. 2000. aasta augustis käis pasunakoor Heikendorfis toimunud 11. euromuusikapäevadel, kus osales kolmkümmend neli puhkpilliorkestrit 1700 muusikuga seitsmest Euroopa riigist. Saadi võrratuid elamusi show-orkestrite esinemistest ja uhketest rõivastest. Pasunakoor ja dirigent Vallo Taar tõid kaasa palju mõtteid edaspidiseks tegevuse korraldamiseks. Pärast Heikendorfi festivalil käiku asus Väike-Maarja pasunakoor omale esinduslikku univormi soetama.

Väike-Maarja pasunakoori dirigent Vallo Taar ja Show-Brassband Heikendorfi dirigent Ingo Carstens kätlemas 2000. a euromuusikapäevade aegu.

2001. aasta augustis veetis ligi 50 Show-Brassband Heikendorfi tegev- ja toetajaliiget Väike-Maarjas aktiivse puhkusenädala. Showesinemistega astuti üles üle Eesti: Väike-Maarjas, Võsul, Otepääl, Pärnus, Tallinnas Raekoja platsil. Vigurmarssimise, show-programmi ja uhkete univormidega pakuti igal pool publikule meeldejäävaid elamusi. Koos Lääne-Virumaa puhkpilliorkestritega võttis Show-Brassband Heikendorf osa ka Väike-Maarjas peetud Lääne-Virumaa puhkpilliorkestrite päevast. Nende kaunis väljanägemine ja efektne esinemise jättis kordumatu mulje ja sügavad mälestused.

Show-Brassband Heikendorfilt sai Väike-Maarja pasunakoor oskusi-teadmisi ka omaette mittetulundusühingu moodustamiseks. Küsiti ja uuriti nende tegevuspõhimõtteid ning süveneti toimimise alustesse. Heikendorfi kogemused andsid kindlustunnet ning aitasid kaasa varem rahvamaja ringina tegutsenud Väike-Maarja pasunakoori iseseisvumisele.

2006. aastal, teistkordselt Heikendorfi euromuusikafestivalil osaledes tundis Väike-Maarja pasunakoor end juba kui võrdne võrdsete seas: oldi kindlamad, esinduslikumad ja edukamad – tulemuseks III auhinnaline koht kontsert-klassis. 46 osalenud orkestri dirigentide seas sai 5. koha Väike-Maarja pasunakoori dirigent Vallo Taar.

Vallo Taar avaldas konverentsi aegu mõtte, et pasunakooril on plaanis Heikendorfi muusikafestivalil taas kord osaleda. Tõenäoliselt saab see mõte teoks 2016. aastal. Vahepeal on orkestris palju noori peale kasvanud ja neile on festivalilt saadav kogemus eriti oluline.

Ilve Tobreluts

2006. a käis Väike-Maarja pasunakoor Heikendorfis euro-muusikapäevadel juba uhkes univormis. *Foto: 3 x Erakogu*

Meenutusi 25 aastat kestnud sõprussuhetest Plöni kreisiga

Olin maavanema poolt palutud 8. juulil konverentsile „25 aastat maakondade vahelist koostööd ja 10 aastat Eestil Euroopa Liidus" ja sellele järgnevale sõprusõhtule.

Plöni kreisi presidendi Peter Sönnichseni ja maavanema Stephanie Ladwigi tervituses sõnati: „Täname kõiki, kes neid sõprussuhteid hoiavad, meie partnerlusse isiklikult nii palju panustavad ja seda taaselustada püüavad."

Koostöö ongi eelkõige tuginenud inimeste vahelisele suhtlusele. Olin ise sõprussuhetega tihedalt seotud nende algaastatel, kui olin maavolikogu liige. See oli meile täiesti uus võimalus: saada sõprade abil teada ja õppida, kuidas Euroopas toimetatakse.

Läksin konverentsile põnevusega kohata vanu sõpru. Õigupoolest oli neid seal vähe. Suur Saksa delegatsioon koosnes paljuski uue põlvkonna esindajatest: noortest ja uutest tegijatest. Vanadest ja praegustest tegijatest olid, nagu alati, kohal sõprusühingu Plöni-poolne legendaarne juht, tõeline Lääne-Virumaa patrioot hr Karl Heinz Apple, kes on Eestis käinud üle 70 korra ja õppinud juba eesti keeltki; paljude lemmik ja ka tänane sidepidaja, nii maakonna kui naisliiduga, proua Ingrid Kruse; sõprussuhete üks loojaid, volikogus tookord kultuuritööga seotud olnud väga emotsionaalne hr Sigurd Zillmann; väsimatu humanitaarabi korraldaja Lääne-Virumaale ja kauane sõprusühingu juhi asetäitja hr Gerhard Radke; tolleaegne sealse maakonna presidendi asetäitja hr Gert Killig; Schleswig-Holsteini liidumaa naiste ühenduse „Deutscher Frauenring" kauane juht Kielist, väga sümpaatne ja armas Gisela Poelke.

Sõprussuhete algaastail, üheksakümnendate alguses, ei osanud me keeli ega teadnud, kuidas teatud olukordades olla, aga me olime avatud kõigele uuele.

Mind viis lausa käekõrval nendesse sõprussuhetesse Plöni kreisi maavolikogu sotsiaal- ja tervishoiukomisjoni esimees dr Karl-Friedrich Nonnenbroich. Ta oli võrratu entusiast. Tema kaudu tekkis intensiivne suhtlus Plöni maakonnahaigla arstidega Preetzis. Tema kaudu saabus maakonna haiglatele igasugust abi: ravimeid, aparatuuri, kiirabiautosid, voodeid, riideid, toitu jne. Sain tema toel aastaid juurde ka ühele oma südamehaigusega patsiendile. Ravimit, mida mu haige vajas, siit saada polnud ja Preetzi haigla osakonnajuhataja andis seda meile aastaid. See ravim oli väga kallis.

Saksa keelt ma polnud õppinud, kuid ka inglise keelt, mida olin õppinud, ei osanud. Hakkasime siin usinasti oma inglise keele oskusi täiendama. Mäletan näiteks, et Peeter Albi, kes oli suur sõprussuhete loomise aktivist, käis alati tööreisidel, ingliskeelne sõnaraamat kaasas, ja õppis sõnu pähe. Ja sellest oli abi!

Dr Nonnenbroich saatis mulle vähemalt kord kuus pika ingliskeelse kirja. Pidin sellele vastama. Ta ise rääkis väga head ja perfektse diktsiooniga inglise keelt. Viibisin ka Saksamaal 2 nädalat tema pere külalisena, mil ta tutvustas mind pea kõikidele asjaosalistele, kes meie abiga seotud olid.

1993. aastal õnnestus mul üheks kuuks minna stažeerima, õigemini uurima Saksa meditsiini seestpoolt nii maakonnahaiglas Preetzis kui ka erapraksises Flenzburgis dr Kert Sielhorsti juures. Sain kaasa võtta ka oma noorima lapse Mari-Liisi, kes õppis neil päevil Heikendorfi koolis. Hakkama ma oma inglise keelega siis ikka juba sain. Meid võeti seal ülimalt hästi vastu.

Taaskohtumine Saksa sõpradega konverentsi aegu Rakveres. Mall Lepiksoo paremal käel tihe koostööpartner Ingrid Kruse. *Foto: Erakogu*

Püüdsin Saksamaal nähtut kohe ka siinses haiglas töösse viia. Mitmel muul põhjusel, aga ka seetõttu, et erapraksis võlus mind, otsustasin registreerida end 1993. aastal sotsiaalministeeriumi litsentsikomisjoni. Auväärse komisjoni ees pidin vastama mitmetele küsimustele – miks ja mis minuga on juhtunud, et tahan eraarstiks hakata. Aga loa ma sain! See oli tol ajal uudne asi ja leidis eeskätt arstkonnas suur vastuseisu. Olin selline esimene eraarst sisehaiguste alal, võimalik, et seda kogu Eestis. Sain tööruumid Väike-Maarja lasteaeda, mitte haiglasse, kus samal ajal veel töötasin.

Peagi aga polnud lasteaia ruumides enam lihtsalt õhku. Ka mu Saksa sõbrad olid mures. Neil ja tollasel maavanemal Ants Leemetsal oli suur roll mõjutamaks meie tollast vallavanemat, head inimest Jüri Poolakut, andmaks mulle siiski ruumid haigemajja. Nii läkski.

Olles pere toel kogu ümberehitusega hakkama saanud, tassisime oktoobrikuu viimasel tähistaevasel ööl koos õega kogu oma varanduse üle pargi, lasteaiast haiglamajja. Tahtsin kindlasti kõigega valmis saada, sest just järgmisel õhtul tähistati Viitnal Lääne-Viru ja Plöni sõprussuhete viiendat aastapäeva. Olin kõigest informeerinud dr Nonnenbroichi ja ta saabuski koos kaaslastega õhtul Väike-Maarjasse, et avada minu praksis uutes ruumides. Nii andis kristlik-demokraatliku erakonna aktiivne liige dr Nonnebroich oma kaaskonnaga minu tööle õnnistuse. Kõikidel Eestis käikudel oli ta meie pere võõrustada ja neist aastatest on rohkelt ilusaid mälestusi.

Dr Sielhorsti, kelle juures Saksamaal praktiseerisin, eestvedamisel loodi Lääne-Viru meditsiiniõppureile stipendiumid. Ka minu poeg Martin sai arstitudengina sakslaste poolt stipendiumi. Kahjuks kadus Maapanga pankrotiga ka kogu sakslaste raha. Martinil õnnestus üliõpilasena Preetzi haiglas praktiseerida. Tolleaegse peaarsti Lutz Wetweriga suhtlesime veel kaua.

Meeldiv mulje jäi tolleaegsest maavanemast dr Wegest ja ka hilisemast maavanemast dr Volkram Gebelist.

Siin on kirjas vaid üksikud mälestused. Tänaseks on juba mitu aastat kadunud side dr Nonnenbroichiga ja paljude teistegagi, kellega varasemalt tihti kohtusime ja ajasime ühist asja. Võimalik, et see aeg, mil meie midagi väga-väga vajasime, sai otsa, ja küllap jäi osal neistki ajaga andmisrõõmu vähemaks.

Ka meie valla sõprussidemed Heikendorfiga hääbusid kui dr Nonnenbroich sealt Kieli kolis. Ta oli meie sõprussuhete algataja, innustaja ja suursuur väsimatu vedur.

Tõin kirjutise algusesse nimme ühe tsitaadi tervitusest. Ka sakslased mõistavad, et peale on tulnud uus põlvkond, vanu tegijaid on vähe järele jäänud ja suhteid tuleb proovida taaselustada just noori kaasates. Loodan, et suhete taaselustamine Heikendorfiga on võimalik. Kõik võib sageli sõltuda vaid ühest isiklikust suhtest ja muidugi entusiasmist.

Mina loodan eeskätt pasunakoori peale. Küll nemad juba Heikendorfi minnes söed taas hõõgvele puhuvad.

Aga praegu olen õnnelik ja tänulik Saksa sõpradele nende sõpruse eest!

Mall Lepiksoo

Juttu Väike-Maarja gümnaasiumi tänavu medaliga lõpetanud noormeestega

Sel aastal oli Väike-Maarja gümnaasiumil koguni kolm medaliga lõpetanut: **Thomas Tammus lõpetas kuldmedaliga, Jörgen Kivila ja Rauno Kuusemets hõbemedaliga.**

Uurime, millise pilguga medalimehed oma kooliteele tagasi vaatavad, mida siinsest elust arvavad ja milliseid plaane peavad?

1. Kuidas medal tuli? Kas pingutasite selle nimel ekstra või oli see loomuliku õppeprotsessi tulemus?

Thomas: Ei ütleks, et medal oleks ekstra eesmärk olnud, seda kohe kindlasti mitte. Jõulude paiku viskasin korraks pilgu oma matriklile ja, oh üllatust, on võimalus kuldmedal saada. Siis lõigi pähe, et miks ka mitte, kui see juba nii lähedal on, siis tuleks see ka ära vormistada. Ja nii ma siis viimasel poolaastal oma õpingutele veidi pingsamalt keskendusingi. Kõige tähtsam on muidugi õigel ajal õppida ja asjad tehtud saada, et ei jääks midagi ripakile.

Jörgen: Medali puhul tuli siiski rohkem pingutada, lihtsalt koolis käimisega see ei tulnud. Kuna olin saanud 10. klassis ühe kooliastmehinde nelja, siis pidin selle ära parandama. Medali saavutamiseks tuli siiski pisut rohkem vaeva näha, kui niisama koolis käia ja tähele panna. Kuid siiski mitmeid öid järjest ei tuupinud, enamik materjali sai koolis selgeks tehtud.

Rauno: Medali nimel mingeid suuri pingutusi ei teinud, tuli täiesti loomulikult õppeprotsessi käigus. Alles gümnaasiumi lõpu poole sain teada, et on olemas reaalne võimalus hõbemedal saada ning viimase pingutuse pidin tegema ajaloo koolieksamil.

2. Millised olid meelisained ja millega tuli rohkem vaeva näha?

Thomas: Meelisaineteks olid humanitaarained (ajalugu, eesti keel, kirjandus, lisada võib ka inglise keele), mis tulid seetõttu ka lihtsamalt. Reaalained nagu matemaatika, füüsika ja keemia tulid raskemini ja nõudsid rohkem individuaalset tööd, sama oli ka vene keelega.

Jörgen: Minu lemmikaineks oli matemaatika, mis oli sel kohal seetõttu, et suutsin seal alati kergesti saada head hinded. Matemaatika oli huvitav, arendas loogilist mõtlemist ja tunnis tähele pannes ei olnud mingit probleemi kontrolltööde tegemisel. Tavaliselt ma enne matemaatika kontrolltöid ei õppinud kodus, vaid tegin need tööd ära eelnevate tundide põhjal. Vaeva nägin rohkem geograafiaga, kuna selles aines oli raskusi materjali selgeks saamisega. Seda oli minu jaoks natukene liiga palju. Samuti oli keeruline ka vene keel, sest polnud varasemalt eelnevatel aastatel seda korralikult õppinud, aga lõpuks suutsin siiski taseme üles saada ja suutsin lõpetada nii, nagu soovisin.

Rauno: Mingit kindlat meelisainet ei oskakski välja tuua. Igas aines on midagi omamoodi huvitavat. Rohkem vaeva nägin reaalainetega ja ka inglise keel pole mul kunagi väga tugev olnud.

3. Millise huvitegevuse jaoks õppimise kõrvalt kõige enam aega leidsite?

Thomas: Huvitegevusi oli palju, alates jõusaalist ja jalgpallist ning lõpetades rahvatantsu ja Diskohuntidega. Kõige jaoks tuli aega leida, kuid kõige rohkem aega jätsin võib-olla spordile ja jõusaalile. Jõusaali oli hea pärast kooli otse minna ja päeva peale tekkinud pinged välja lasta. Terves kehas, terve vaim!

Jörgen: Kõige enam tegelesin õpingute kõrval maadlusega. Käisin seal igal nädalal kolm korda: esmaspäeval, kolmapäeval ja reedel. Kuna vahele jäi kaks päeva, siis nendel päevadel töötasin ise jõu ja vastupidavuse kallal jõusaalis. Olenevalt nädalast oli vahetevahel ka laupäeviti ja pühapäeviti võistlusi, kust tavaliselt puududa ei tihanud.

Rauno: Õppimise kõrvalt leidsin kõige rohkem aega spordi jaoks. Tõsisemalt sai maadlusega tegeletud.

Thomas Tammus. *Foto: Erakogu*

4. Kas hea õppeedukuse nimel tuli millestki ka loobuda, millega oleksite tahtnud tegeleda?

Thomas: Ei ütleks, et millestki tuli loobuda. Usun, et sai kõike teha ja seda kõike sai teha piisavalt.

Minu arvates ei ole heal õppeedukusel kaalu või kuldmedalil väärtust, kui inimene ei oleks seal kõrval aktiivne, ega omaks mingeid huvialasid. Kui inimene päevad läbi lihtsalt tuubib, omamata mingeid hobisid, siis minu arvates ei ole see õige.

Jörgen Kivila ja Rauno Kuusemets.
Foto: Ly Ipsberg

Jörgen: Ei saa öelda, et tunneksin millestki puudust. Kuigi jah, mõnel peol jäi käimata ja mõni õhtu sõpradega väljas veetmata, tunnen siiski, et õppimine oli minu jaoks kasulikum.

Rauno: Õppeedukuse nimel ei pidanudki nagu millestki eriti loobuma. Kõigega jõudis tegeleda. Samas, vahel oleks võinud rohkem vaba aega olla küll.

5. Millise pilguga vaatate oma kooliteele tagasi? Mis eriti meelde on jäänud?

Thomas: Rõõmsa pilguga – üks eluetapp on nüüd lõpetatud ja seda väga edukalt. Meeldejäävaid seiku on väga palju, sai osaleda erinevatel üritustel ja võistlustel, korraldada sõpradega midagi huvitavat jne, jne. Kui nüüd mõelda, siis meelde jäävad tingimata Diskohuntide väike tähelend, mis kulmineerus Koolitantsu finaaliga, ja võidetud medalid spordis.

Jörgen: Tagasi vaatan rõõmsa pilguga, meenutades kõike, mis on juhtunud. Kuigi olen olnud klassivendade peale vihanegi, nendega koos naernud ja lõbutsenud, tunnen siiski, et leidsin head sõbrad, kelle peale saan tulevikus loota, kui vaja. Eriti jäi meelde just viimane aasta. Sellel aastal läks kõik nii ruttu, kõik üritused tundusid tihedad ja meeldejäävad.

Rauno: Kindlasti jään oma kooliteed heaga meenutama. Meelde jäävad kõik sõbrad ja klassikaaslased, kellega see tee sai läbitud. Lisaks ka naljakad vahejuhtumid ja värvikad õpetajad.

6. Kuidas tundub – kas huvitegevusvõimalusi on Väike-Maarjas olnud piisavalt või tundsite millestki puudust?

Thomas: Huvitegevusvõimalusi leidub, kuid neid võiks kindlasti olla rohkem. Puudust tundsin heast ja korraliku jooksuraja ja murukattega staadionist, mis võimaldaks ka Väike-Maarjas erinevaid spordivõistlusi pidada. Samuti annaks see indu juurde ka noortele, kes sooviksid spordiga veidi kõvemal tasemel tegeleda. Väga lahe oleks, kui Väike-Maarjasse tuleks kunagi jalgpallitrenn, mis võimaldaks siin luua ka, vähemalt noorte seas, tasemel jalgpallivõistkonna.

Jörgen: Üldiselt leiab võimaluse ennast igal pool välja rassida ja lõbutseda, ka Väike-Maarjas. Oleksin soovinud õppida Väike-Maarja muusikakoolis kitarri erialal, mida seal minu teadmiste järgi kahjuks ei õpetata. Seega hakkasin seda omal käel õppima. Muidu on siin kõik vajalik olemas.

Rauno: Eks kindlasti võiks olla rohkem huvitegevusi, aga samas tuleb arvestada, et me elame väikses kohas ja siin ei olegi võimalik kõike korraldada. Ise eriti millestki puudust ei tundnud.

7. Millised on edasised plaanid?

Thomas: Lähen Tallinnasse ja asun õppima Tallinna Tehnikaülikooli, erialaks valisin transpordi ja logistika.

Jörgen: Sellel aastal, nüüd 1. juulil asusin Tapa sõjaväe pioneeriväkke, kus teenin aega 11 kuud. Kavatsen selle enne ülikooli astumist ära teha, kuid olen juba soovitud ülikooli kandideerinud ja viin sinna ajateenistuse kutse, et minu õppekoht säiliks. Tänu hõbemedalile ja headele hinnetele polnud vaja sissesaamise pärast muretseda. Kui kõik läheb plaanipäraselt, siis asun 2015. aastal õppima Tallinna Tehnikaülikooli Tartu Kolledžis ehituse erialal suunaga ehitiste projekteerimisele ja arhitektuurile.

Rauno: Kõigepealt on plaanis ajateenistus läbida ja siis edasi kõrgkooli õppima minna. Valisin Tartu Ülikooli füsioteraapia eriala.

8. Kas näete oma tulevikku seotuna Väike-Maarja kandiga?

Thomas: Praegu on soov maailma näha ja elukogemusi ammutada, kuid ei välista, et tulen siia kindlasti tagasi.

Jörgen: Praegu veel ei oskagi kindlalt öelda. Kindlasti tahan siia veel tagasi tulla, kasvõi selleks, et siin mõni suvi veeta, aga kas hakkan siin elama või töötama, ei oska küll veel öelda.

Rauno: Tore oleks küll tulevikus oma kodukohas edasi elada, aga praeguses ühiskonnas on seda raske ennustada. Väga palju oleneb sellest, et kus sa tööd saad. Hetkel oma tulevikku kodukohas ette ei kujuta.

Gümnaasiumi tänavusi medalimehi küsitles

Ilve Tobreluts

Väike-Maarja Gümnaasiumi KULD- JA HÕBEMEDALIGA lõpetajad läbi aegade

Kuldmedalid

1945 – Juta Harilo, Rosiine Tomberg, Oote Piik
1947 – Maie-Liis Kalda, Ülo Saar
1948 – Ants Heinpalu, Helju Jaik
1955 – Eduard Tamm
1957 – Arvo Krikmann, Virge Kusler, Meida Mayer
1972 – Maire Näpinen
1981 – Pille Ustav
1988 – Kai Tamm
1994 – Tarmo Sild
1997 – Kristiina Albi
2002 – Heili Nõgene
2005 – Margit Nõukas
2006 – Ketty Aas
2007 – Sigrid Münter
2012 – Maret Muusikus
2013 – Kätlin Kaare
2014 – Thomas Tammus

Hõbemedalid

1946 – Helga Poom, Laine Viires
1947 – Uno Tomberg
1948 – Gunnar Kaasik
1950 – Vaima Liinev, Heldi Ruuven
1951 – Valter Tank
1953 – Eva Alber, Vello Loodma, Albert Rentel
1955 – Elle Aru, Mare Runtel
1956 – Illi Raudla
1957 – Reet Reitalu
1958 – Enn Toom
1959 – Mari Reitalu
1961 – Pia-Heldi Valtna, Tiiu Lankei
1962 – Kaja Lätt, Anu-Urve Regi
1963 – Joel Põld
1965 – Olavi Krunks
1987 – Sigrid Silm
1988 – Sirje Kauts, Tiina Saarepere, Tuuli Terav
1989 – Mark Mööl
1991 – Andri Püvi, Indrek Ustav
1992 – Maaja Keerus, Marge Mägi
1993 – Kaire Haiba
1994 – Külli Keerus, Siiri Sibrits, Kaido Õim
1996 – Kadri Laane, Kersti Luha
1999 – Moonika Leisson, Mari-Liis Lepiksoo, Daire Tiigivee
2001 – Sirli Aosaar, Kaili Laks
2003 – Ann Niinemets, Pille Põiklik, Piret Põiklik, Eva Rüütel
2004 – Marit Vaiksalu
2007 – Margo Nõukas
2008 – Kairi Maasik, Maarja Valdmets
2011 – Helen Nurmsoo, Helina Pärnamägi
2014 – Jörgen Kivila, Rauno Kuusemets

TOONEKURG– Heal järjel perekond. Ootamatult tuleb tütarlastepansionist koju pere noorim tütar. Neurootiline majaproua kahtlustab, et tüdruk pealinnas raisku on läinud. Mitmete möödarääkimiste virrvarris kujuneb olukorrast tõeline segapundar. Kuidas asi laheneb – näete juba kohapeal.

KEAT 2014

KEAT ehk „Kaitse end ja aita teist“ laager on toimunud juba 6 aastat ning selle laagri eesmärk on õpetada noortele eluks vajalikke ohutusalaseid teadmisi, kuidas ohtusid ette näha ning kuidas hakkama saada erinevates hädaolukordades. Projekti sihtgrupiks on üldhariduskoolide 6ndad klassid. KEATi programm sisaldab esialgu õppeaasta jooksul toimuvaid loenguid erinevatest valdkondadest (esmaabi, ellujäämise algtõed, liiklusohutus jne) ja hiljem praktilist laagrit.

Väike-Maarja gümnaasiumist osales laagris 10 õpilast. 3-päevane laager toimus Läsnal, Eesti Kaitseväe keskpolügooni kaitselinnakus.

Esimesel päeval toimus orienteerumine, kus tuli läbida 18 punkti. Igas punktis tuli kasutada oma oskusi ja teadmisi erinevates tegevustes, näiteks vee filtreerimine, suitsuanduri kokkupanek, pommide otsimine, lõkke tegemine metsas jne. Eriti palju sai meil nalja voolikutega suusatamises, sündmuspaigal asjade leidmises ja politseiga seotud sõnade aliases. Õhtul toimus traditsiooniline isetegevuskavade esitamine, kus iga kool esitas eelnevalt ette valmistatud kava – laulu, näidendi.

Teisel päeval toimus karusellvõistlus. Karusellvõistlus tähendas seda, et liikusime nagu karuselli peal, punktist A punkti B, Bst Csse jne. Ka selles võistluses tuli oma oskusi ja teadmisi kasutada. Tuli näiteks päästevest selga panna aja peale; kannatanule esmaabi osutada; kanuuga sõita; abi osutada, kui inimene on vees jne. Õhtul esines laagrilistele AHHAA teadusteater teemal liiklus. Meile esinesid Paula ja Jorven, kes tegid palju nalja. „AHHAA tuli külla, sõitis autoga otsa tädi Maalile, virutas jalgrattaga kõhtu ja peksis Rögaberdile haamriga pähe“. Hiljem toimus ka disko.

Laagri viimasel päeval toimusid korraldajate demonstratsioonid. Näidati tuletõrjeautot, kaitseliitlaste varustust, tolliametis töötavat koera ja tutvustati üldse seda asutust ning Tamrex näitas suitsuandureid, tulekustutit jms. Peale seda oli koerte etendus ja erinevate situatsioonide läbimängimine.

Laagri tipphetk oli kindlasti ööhäire. Olime seda küll väga oodanud, kuid ometi oli see ootamatu. Järsku hakkasid sireenid huilgama ja kõik aeti telkidest välja. Pidime minema staabi juurde rivistumisele, kus loeti kõik lapsed üle. Peale seda oli veel demonstratsioon sellest, mis toimub, kui on tulekahju ja tuletõrje jõuab kohale.

Laagri lõpetas lõputseremoonia, kus jagati auhinnad. Orienteerumise ning karussell-võistluse põhjal kuulutati Lääne-Virumaa parimaks ohutusalaste teadmistega kooliks Uhtna põhikool, kes viis endaga koju ka uhke rändkarika. Pärast seda öeldi laagris leitud sõpradele „Tsau!“ ja algas kojusõit.

Meile jäid laagrist meelde ainult positiivsed emotsioonid. Hea meelega osaleksime taolises laagris veel.

Keneli Pohlak
Väike-Maarja gümnaasiumi 6. klass
Fotod: 3x Helina Lükk

Väike-Maarja gümnaasiumi riigikaitselaagrist

Suur suvi hakkab vähehaaval taanduma ja see annab märku, et uue kooliaasta algus ei ole enam kaugel. Vaatame korraks tagasi eelmisse õppeaastasse.

Laagrilised tegevuses …

Igal kevadel kui õppetöö koolis läbi saab, läheb 10. klass kolmeks päevaks riigikaitseõpetuse laagrisse. See viiakse läbi Kaitseliidu Viru Maleva Rutja õppepolügoonil. Talvel õpitud teoreetiline materjal proovitakse nüüd praktikas üle korrata. Olime Rutjal koos Haljala gümnaasiumi õpilastega. Laager algas telgi püstitamisega, välikäimla ehitamise ja muu sarnasega, mida igas välilaagris vaja läheb. Laagri jooksul korrati üle esmaabi tõed, harjutati kaitseväe lahingutaktikat, lasti erinevatest lahingrelvadest, orienteeruti maastikul.

… ja Hanno Tamme ajaloomeenutusi kuulamas.
Foto 2 x Ants Rikberg

Igal õppeaastal on maskeerumine tekitanud gümnasistide hulga palju elevust. Palju põnevust tekitas ka öine häire, kus unise pea ja suitsuimitatsiooni sees tuli leida üles oma rühm ja sellega koos liikuda ettemääratud kogunemiskohta. Kolmanda päeva hommikul õppisime kuidas välitingimustes ise endale süüa teha. Teistel aegadel hoolitses meie kõhutäie eest Kaitseliidu Viru Maleva naiskodukaitse. Kaitseväe vormi saime Tapa Kirde Kaitseringkonnast. Ülejäänud varustuse koos autoga andis meile Kaitseliidu Viru Malev.

Esimese laagripäeva õhtul käisime meres ujumas, teisel õhtul oli meil külas härra Hanno Tamm, kes rääkis Teisest maailmasõjast ja selle lahingutest meie maakonnas.

Traditsioon on ka see, et uue õppeaasta avaaktusel anname laagrist osavõtjatele kätte vastavad tõendid laagri programmi läbimise kohta. Sellel aastal saavad sellise dokumendi Sandra Alas, Kaspar Bork, Ege-Elisabeth Kaldaru, Mari-Liis Kaskemaa, Jalmar Kolberg, Iris Leist, Simoona Must, Mari-Ann Mägi, Reivo Nugis, Romet Prants, Hanna-Mari Soidla, Tair Stalberg, Kaili Zirk ja Ursula Tähiste.

Väike-Maarja gümnaasiumi riigikaitseõpetaja
Ants Rikberg

Raeküla pidas kokkutulekut

2. augustil toimus Raeküla küla ja kooli kokkutulek. Arvasime, et seekord tuleb vähe inimesi, kuna me ei reklaaminud ajalehes ega raadios. Oh üllatust! Kohale saabus 50 osavõtjat, kellest vanim 78aastane ja noorim 3-kuune.

Paljud kohtusid 20. aasta mööudes, oli palju kallistusi. Eesti lipu heiskasid Aino Midt, Arvi Rotka ja Vello Uueni. Lahkunute mälestuseks süütasime küünla. Külalisesineja ja kauaaegne Tamsalu kooli õpetaja Malle Annus (Übius) rääkis ema, Helmi Übiuse, mälestusi Raeküla kooli aegadest ja tutvustas oma sugupuu kroonikat.

Suured tänud valla majandusosakonnale, eesotsas Kaarel Moisaga, kes kokkutuleku platsil rohuniitmist korraldas.

Teavitasime kokkutulnuid avatud taluväravatest, jagades neile Pandivere peretalude päeva infomaterjali, paljud läksid edasi külastusretkele.

Raeküla küla elab paljude inimeste südametes ja mõtetes, kellel on alati meeles igal aastal augustikuu esimene laupäev – kokkutuleku aeg.

Liivi Ueni

Foto: Erakogu

Männisalu küla kokkutulek viis tagasi lapsepõlve

Kui 26. juuli hommikul kokkutuleku eel taas istumispinke inimtühja Männisallu vedasime, oli tunne pisut rahutu. Ilm tundus ilmselgelt liigkuum, eriti eakamate inimeste jaoks, ning hinges oli kahtlusevirve, et möödunud aastal seitsekümmend inimest kokku toonud raamatuesitlus on huvi ehk mõnevõrra ammendanud.

Pärast keskpäeva hakkasid aga männisalulased saabuma, nagu viimastel aastatel tavaks, kahe-kolmekümne ringis, täpsemalt 23 inimest. Traditsiooniliselt kõlasid lipulaul ja Männisalu hümn - mulle tundus, et eriti hingest, ja jõudsin juba kahetsedagi, et salvestamisele ei mõelnud. Kui paljud inimesed ikka endise külaelaniku kirjutatud Männisalu hümni kuulnud on.

Kuigi Männisalus ühtki katusealust pole, leidsime siiski suurte puude all päikese eest kaitsva varjulise ja tuulise koha, kus mõnusalt möödunud kokkutulekule ja ammustele aegadele tagasi vaadata, jagada tervitusi neilt, kel osaleda ei õnnestunud, piknikku pidada ja akordionit mängida-kuulata.

Päris uusi tulijaid oli seekord seitse – kuuldi sugulastelt-tuttavatelt või hoopis raadiost kokkutuleku teadet ja tekkis mõte kohale sõita ning enda või vanemate lapsepõlvemaid avastada.

Foto: Heili Nõgene

Tänavuse kokkutuleku märksõnaks võikski pidada lapsepõlve tagasiminekut. Võtsin seekord tutvustada Mall Hiiemäe koostatud ja hiljuti ilmunud raamatut „Virumaa vanad lastemängud“. Sellesse on koondatud Lääne- ja Ida-Virumaalt aastakümnete jooksul kogutud vanad mängud, millest paljud tänaseks tolmukihi all. Mitmedki neist olid kogutud kunagise Männisalu küla laste käest, aga ka naaberkülades Raekülas ja Pandiveres. Kas just tänu sellele, aga etteloetud sõna-, liisuvõtmis-, sissevedamis- ja pandilunastusmängud tõid kokkutulekule tubli annuse elevust. Inimestele meenusid üksikasjalikult ja sõnasõnalt ka kuus-seitsekümmend aastat tagasi külavainul, koduõuel, karjas või koolis mängitud lapsepõlvemängud. Kas Sina tead, kuidas pea peal tantsida või kuidas talvel ninaga lund tuppa tuua?

Oli taas heameel ühe positiivsetest emotsioonidest ja energiast kantud päeva pärast!

Jällenägemiseni järgmise aasta juulilõpulaupäeval Männisalu kokkutulekul.

Heili Nõgene

Näitus „Sümbolite arhitekt Kotli“

28. augustil avatakse Väike-Maarja gümnaasiumi algklassidemajas arhitekt Alar Kotli elu ja loomingut tutvustav näitus.

Tipparhitekt Alar Kotli (27.081904-04.10.1963) on tuntud Eesti sümbolehitiste: **Tallinna Lauluväljaku**, **Presidendikantselei** ja **Estonia teatri** taastamisprojekti loojana. Enam kui sada erinevat hoonet on tema projektide järgi ehitatud üle kogu Eestimaa.

Kotli sündis ja kasvas Väike-Maarjas, õppis Rakveres ja Tartus ning sai arhitektikutse Danzigi Tehnikaülikoolist. Töötades nii Eesti Vabariigi kui ENSV ajal väga olulistel ja vastutusrikastel ehitustegevust kujundavatel ametikohtadel, leidis ta alati aega ka oma viie lapse ning südamelähedaste hobide jaoks. Kotli elulugu on dokumenteeritud tema rohkearvuliste joonistuste ja maalidega.

Väike-Maarja Põllumeeste Seltsi eestvõtmisel meenutatakse Kotlit tema 110. sünniaastapäeva puhul avatava mahuka näitusega Väike-Maarja gümnaasiumi algklasside majas, kus lisaks Kotli kavandatud hoonetele saab näha ka tema loodud **mööblit, tekstiile, joonistusi ja isiklikke esemeid**.

Näituse koostasid Karin Paulus ja Kadri Kopso, teostas disainibüroo Velvet. Suureks abiks oli Alar Kotli tütar arhitekt Anu Kotli.

Toetasid Eesti Kultuurkapital, Siseministeerium kohaliku omaalgatuse programmist, Väike-Maarja vald, kohalikud ettevõtjad: Graanul Invest, Kaarli talu, Kiiker, Simuna Ivax, Joosand ning eraisikud.

Näitus avatakse 28. augustil kell 13 ning jääb lahti 28. septembrini esmaspäevast reedeni kell 8–18, laupäeviti 10–17. Eelneval kokkuleppel saab näitusekülastaja kuulata ka giidi selgitusi ning osaleda töötubades, proovides kätt Kotlile meelepärastes kunstivaldkondades.

Oodatud on kõik, kes soovivad rohkem teada saada Eesti ühe viljakaima ja mitmekülgseima arhitekti kohta. Näitus on tasuta.

Kadri Kopso

Näituse lahtiolekuajal on laupäeviti kell 11 kavas töötoad kohalike kunstnike ja kunstiõpetajate juhendamisel:

6. septembril – Kotli tekstiilimustrite kasutamine / Eve Veelaid

13. septembril – Linoollõige ja exlibris / Merje Leemets

20. septembril – Soojuurikatest pisiplastika / Piret Smagar ja Hando Kuntro

27. septembril – Portree joonistamine / Maie Lepik

Töötubades osalemise soovist palume eelnevalt teada anda tel 523 6582 või e-mail kadri@kaarlitalukaup.ee

Sündmuste kalender

23. augustil kell 11.00 algab IV matk Struve kaarel. Matkatakse Struve meridiaanikaare Simuna ja Võivere otspunktide vahel. Info: Ilve Tobreluts, tel 524 5369

23. augustil kell 14.00 algavad Väike-Maarjas valla meistrivõistlused jalgpallis. Info: Jane Kool, tel 518 4071

24. augustil kell 16.00 näitemäng „Toonekurg“ Väike-Maarja seltsimaja lõunapoolsel küljel (vihmaga sees). Pilet 5 eurot. Info: seltsimaja, tel 326 1837

28. augustil avatakse Väike-Maarja gümnaasiumi algklasside majas arhitekt Alar Kotli, Väike-Maarjast pärit suurvormide meistri 110. sünniaastapäevale pühendatud näitus “Alar Kotli 110”. Näitus jääb avatuks 28. septembrini ja seda saab külastada: E-R kell 8-18, L kell 10-17. Info Kadri Kopso, tel 523 6582

6. septembril kell 14.00 Väike-Maarja muuseumis Eduard Leppiku 90. sünniaastapäevale pühendatud näituse “Seljakotid selga” avamine. Näitus jääb avatuks 31. oktoobrini. Info: Marju Metsman, tel 526 3831

11. septembril kell 11.00 - 15.00 Väike-Maarja seltsimajas doonoripäev. Info: tel 326 1837, 5302 4437

3.-30. septembrini on Väike-Maarja seltsimajas üleval Andra Kirna ja Ülle Ottokari näitus PORTRAFITY. Info: seltsimaja, tel 326 1837

4. oktoobril kell 11.00 alustab hooaega Väike-Maarja seltsimaja: talutoidupäev, sügislaat ja hooaja avapidu. Info: seltsimaja, tel 326 1837 ja 5302 4437

9. oktoobril toimub Väike-Maarja seltsimajas Eduard Leppiku 90. sünniaastapäevale pühendatud konverents. Info Marju Metsman, tel 526 3831

Väike-Maarja seltsimaja kutsub hooaja avamisele

4. oktoobril algusega kell 11.00 toimub talutoidupäev, sügislaat ja hooaja avapidu Väike-Maarja seltsimajas.

Päeva sisustavad talutoidu õpituba, hoidiste mess, lastele mängu- ja õpitoad. Tegevust ja maitseelamusi jagub kogu perele. Tantsuõhtu seltsimajas.

Selgitame välja parima talutoidu, parima magusa ja soolase hoidise.

Huvitavaima talutoote selgitame välja nii toidukauba kui ka tööstuskauba seast.

Kauplema ja oma tooteid näitama on oodatud kõik, kes müüvad talutoitu, põllumajandus-, aia- ja metsasaadusi, talutehnikat, käsitööd ja muudki vajalikku tööstuskaupa.

Info ja registreerimine:
Väike-Maarja seltsimaja
telefonid: 326 1837, 5302 4437
e-mail: seltsimaja@v-maarja.ee

Huvitegevus Väike-Maarja seltsimajas

Väike-Maarja seltsimaja kutsub huviringidesse.

Tantsurühm Kuremarjad – Ilme Sein

Härmalõnga naisansambel – Valve Libene

Näitering – Tiit Alte

Noorte näitering – Tiina Rumm

Noorte idamaine tants – Kerli Võrno

Laste ja noorte tantsuring – Ivi Lõomets

Kunstiring – Maie Lepik

Kiltsi laulu- ja tantsuring – Merike Hövelson

Huviliste olemasolul alustab idamaise tantsu ring Alima. Juhendaja Epp Kaljos, tel 5563 8128 epp.kaljos@mail.ee Info ja registreerimine kuni 15. septembrini

Huviliste olemasolul alustab oktoobrist tasuline seltskonnatantsu kursus.

Info ja registreerimine kuni 15. septembrini.

Väike-Maarja seltsimaja
e-mail: seltsimaja@v-maarja.ee
telefonid 326 1837, 5302 4437

Seeniortantsupeole! Miks mitte?

Meie osaleme, tulge Teie ka. Nimetame seda pidu, mis toimub 12. oktoobril algusega kell 13.00 neljandat korda, rahvapidu seeniortantsuga.

1982. aasta simmanil kutsusime rahvast kokku Erich Meerja sõnadega: „Tulge kokku külarahvas, kes te keskea künnisel või vanaduse väraval. Kõik ead on head! Tulge east hoolimata.“

Teil on kindlasti lapsemeelsust alles kasvõi natuke, teil on heatahtlikku uudishimu, et seeniortantsu toredusest sotti saada. Toreduse pärast kanname tuttavaid ja ka uuemaid kostüüme. Piletit ostes toetad seltsimaja tantsurühma õppimistahet, tantsulusti ja reisimise huvi. Kõik piletid on nummerdatud ja osalevad esemete loosimisel. Esinejad-rühmad ostavad rühmapileti 10 eurot.

Teid ootab kontsert, saal, kohvilaud, tantsuorkester, külalisi mitmest kandist.

Võid tulla ka kostümeeritult seltsis sõpruskonnaga, ringiga, perega, paariti ja üksinda. Kindlasti leiad eest ka ammuseid tuttavaid. Tähistame ja õnnitleme klubi suviseid juubilare.

Väike-Maarja seltsimaja
Klubi Härmalõng
Tantsurühm Kuremarjad

Teade kunstiringide õpilastele!

Maie Lepiku KUNSTIRINGID alustavad uut õppeaastat **1. oktoobril.**

Viieaastase süvaõppeprogrammi kunstitunnid toimuvad Väike-Maarja gümnaasiumis:

- esimese ja teise aasta õpilastel neljapäeviti kell 18.00
- kolmanda ja neljanda aasta õpilastel teisipäeviti kell 18.00

Uutel kunstihuvilistel palun osalemissoovist teatada **15. septembriks** Väike-Maarja seltsimaja telefonil 5302 4437.

Lauluvõistlus otsib vilistlasi

Väike-Maarja valla laste lauluvõistlusel Popp-Tipp-Täpp osalenud laululapsed on oodatud 2015. aasta aprillis kokkutulekule kohalikus seltsimajas.

Eeloleval kevadel toimub üritus koguni 27. korda, seega on suurem osa vilistlastest juba ammu lapseeast välja kasvanud. Korraldajaid huvitab, mida osalejatel meenutada ja kui paljud veel muusikaga seotud on.

Kokkutuleku lõpetuseks on plaanis anda endistele juhendajatele ja kogukonnale tänukontsert.

Enne pidu on vaja aga korraldusmeeskonda täiendust ning pika ajaloo jooksul on osa infot lavalolnutest kaduma läinud. Kõigil, kes teavad, et on olnud lauluvõistluse Popp-Tipp-Täpp laululapsed, palutakse pöörduda Väike-Maarja seltsimajja ja jätta oma kontaktid.

Väike-Maarja Seltsimaja
Pikk tn 2, Väike-Maarja, Lääne-Virumaa, 46202
e-mail: seltsimaja@v-maarja.ee
Telefonid: 326 1837, 5302 4437

Simunas matkatakse taas Struve meridiaanikaarel

Laupäeval, 23. augustil kell 11.00 algab Simunas IV matk Struve kaarel.

Jalgsimatkal suundutakse UNESCO maailma kultuuripärandisse kuuluva Struve geodeetilise meridiaanikaare Simuna-Võivere baasjoone Simuna otspunkti tähistava Katkutulba juurest Võivere otspunkti juurde. Matka algus on kell 11, matka pikkus umbes 5 km.

Tänavune aasta on Struve aasta – Friedrich Georg Wilhelm Struve (1793-1864) **on kuulutatud Euroopa aasta geodeediks 2014.**

Mairolt Kakko Eesti Geodeetide Ühingust räägibki pärast matka Võiveres Struvest kui Euroopa aasta geodeedist ning juulikuu alguses Kaliningradis toimunud Struve-teemalisest Euroopa geodeetide seminarist.

Viimastel aastatel oleme me keskendunud kaare Simuna ja Võivere punktide väärikale tähistamisele. Sel korral saame aga kuulda, kuidas on Struve kaare punkte tähistatud naaberriikides. Aivar Niinemägi annab ülevaate hiljutise PAIK-i õppekäigu aegu nähtud Struve kaare punktidest Lätis, Leedus ja Valgevenes.

Liivika Harjolt kuuleme, kuidas edeneb Struve-Tenneri muuseumi rajamine Võivere tuulikusse. Saame tutvuda ka esimese interaktiivse eksponaadiga.

Selleks matkaks on valminud kaks olulist trükist. Maa-amet andis hiljuti välja väga informatiivse Struve meridiaanikaart tutvustava voldiku, Väike-Maarja Vallavalitsus ja MTÜ Võivere Tuuleveski üllitasid aga meridiaanikaart ning kaare Simuna ja Võivere punkte tutvustava postkaardi.

Matkalistele on kosutuseks lõunasupp.

Buss viib soovijad Võiverest Simunasse tagasi (autod saab matka ajaks jätta Simuna spordihoone juurde parklasse).

Tulge matkama!

Info: tel 5668 8178 (Liivika), 524 5369 (Ilve)

2005. aasta juulis kanti Struve Geodeetiline Meridiaanikaar UNESCO kultuuripärandi nimekirja. Struve meridiaanikaar on triangulatsiooniahel, mis kulgeb Hammerfestist Põhja-Jäämerel kuni Izmailini Musta mere ääres ja läbib kokku 10 riiki. UNESCO kultuuripärandi nimekirja lisati Struve meridiaanikaare säilinud punktid (kokku 34): Norrast 4, Rootsist 4, Soomest 6, Venemaalt 2, Eestist 3, Lätist 3, Leedust 3, Valgevenest 5, Moldaaviast 1 ja Ukrainast 4 punkti. Eestist kanti Struve meridiaanikaare punktide nimekirja Tartu Tähetorn ja Simuna-Võivere baasjoone otspunktid.

Ilve Tobreluts

Regionaalhaigla VEREKESKUS

Tule doonoripäevale
(võta kaasa isikut tõendav dokument)

11. septembril
kell 11.00 – 15.00
Väike-Maarja Seltsimajja
(Pikk 2, saal)

Sobid doonoriks, kui oled:
- 18-60 aastane
- kehakaaluga üle 50 kg
- terve, puhanud ja söönud

Enne vereloovutusele tulekut soovitame kindlasti tutvuda lisainfoga www.verekeskus.ee või küsimuste tekkimisel konsulteerida arstiga.

Tule doonoriks ja tee elu suurim kingitus!

Kiltsi kontserdisuvi

Oksana Sinkova (flööt) ja Tatjana Lepnurm (harf).

Lõppeval päikesepaistelisel ning puhkajaid soosinud suvel toimus Kiltsi lossis kolm suurepärast kontserti. Kaks neist Pille Lille Muusikute Fondi ja üks Muusikasõprade Seltsi esituses.

Sigrid Kuulmann-Martin (viiul) ja Marko Martin (klaver).

13. juulil toimunud kontserdil esinesid Oksana Sinkova flöödil ja Tatjana Lepnurm harfil. Harfi sai Kiltsis kuulata ja pärast kontserti ka uudistada esmakordselt. Oksana Sinkova on lõpetanud Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia bakalaureuse õppe *cum laude* ning magistrantuuri kiitusega, samas õppinud ka doktorantuuris. Neiu on täiendanud end Hamburgi Muusika- ja Teatri Kõrgkoolis ning võitnud mitmeid rahvusvahelisi konkursse. Tatjana Lepnurm on lõpetanud Peterburi konservatooriumi harfi erialal. Tema repertuaar ja muusikaampluaa on võimaldanud tal lisaks soolokontsertidele osaleda ka erinevates kammeransamblites, esitades muusikat klassikalisest harfirepertuaarist džässini. Esitati J. S. Bachi, W. A. Mozarti, G. Bizet ja teiste kuulsate heliloojate loomingut.

25. juulil toimunud kontserdil esinesid Sigrid Kuulmann-Martin viiulil ja Marko Martin klaveril. Sigrid Kuulmann-Martin on lõpetanud EMTA õppejõud Tiiu Peäske õpilasena ning täiendanud end Londonis Guildhall School of Music and Drama's. 2014. a kaitses ta EMTA-s doktorikraadi ning töötab samas õppejõuna. Sigrid on mitmete rahvusvaheliste konkursside laureaatpreemiavõitja, esinenud solisti ja kammermuusikuna paljudes Euroopa riikides ja Skandinaaviamaades. Marko Martin alustas muusikaõpinguid 8-aastasena ning võitis juba 15-aastaselt Tšehhoslovakkias noorte pianistide konkursil peapreemia. Martin on õppinud EMTA-s ja Londonis, osalenud mitmetes meistriklassides. Esitusele tuli L. van Beethoveni, F. Liszti ning C. Saint-Saensi looming.

26. juulil esinesid Mari-Liis Päkk viiulil ning Jason Calloway tšellol. Mari-Liis Päkk lõpetas Tallinna Muusikakeskooli *cum laude* ja jätkas oma õpinguid Southern Methodist Univeristy's Dallases (Texas, USA). Mari-Liis lõpetas magistri kraadi Temple University's (Philadelphia, USA). Mari-Liis on pühendunud kaasaegse muusika esitaja. Koostöös abikaasa ja tšellist Jason Calloway'ga on ta mitmetel kontserdilavadel Ameerikas esitanud duo repertuaari viiulile ja tšellole, samuti mitmete kaasaegsete heliloojate esmaesitusi. Nagu noored ise väitsid, on duetile viiul + tšello repertuaari leida küllaltki keeruline. Seetõttu on kavas ka mitmeid muusikapalu, mis on kohandatud vastavatele instrumentidele. Mõlemad muusikud elavad ning töötavad Floridas, puhkus veedetakse siiski Eestis.

Mari-Liis Päkk (viiul) ja Jason Calloway (tšello). *Foto: 3 x Merje Leemets*

Pean häbiga tunnistama, et ei ole andunud klassikalise muusika kuulaja. Seda suurem heameel on tõdeda, et Kiltsis toimunud elava muusika kontserdid on minu muusikataju rikastanud ning ma ei karda enam, et klassikaline muusika võiks igav olla.

Äratundmisrõõmu kogesid kõik kontserdil osalenud. Ja kuhu siis veel sobiks endise lossihärra Krusensterni kaasaegsete muusika kui mitte Kiltsi lossi ruumidesse! Väga hea akustika ning jahe lossisaal ainult suurendasid naudingut imelisest muusikast ja suurepärasest esitusest.

Merje Leemets

Kodu-uurimisest

Oma pere, suguseltsi ja kodu(talu) ning küla ajaloo koostamisest

Meil kõigil on kodu, on maja, kus elame oma perega. On ema ja isa, kaks vanaema ja kaks vanaisa. Vähesed teavad oma kaugemaid eellasi; kes nad olid, kust tulid, kuidas elasid. Kuidas kokku panna oma **põlvnemisahel** ja sugupuu? Küsida tuleks vanematelt ja vanavanematelt seni, kuni see veel võimalik on. Aga ka kaugematelt sugulastelt ja naabriteltki.

Tore oleks teada saada ka seda, kes elasid minu kodumajas enne meid – selle maja ja talu lugu. Aga ka naabertalude lugusid ja kogu koduküla ajalugu. **Väike-Maarja Põllumeeste Seltsi pärandkultuuri osakond** ja **Väike-Maarja muuseum** Annika Michelsoni ja Marju Metsmani eestvedamisel on algatanud valla **külade ajaloo uurimise**. Selleks tuleks /on kavas/ leida igas külas ajaloohuvilisi inimesi, kokku panna kodu-uurimise vastu huvi tundvate inimeste võrgustik ja neid juhendada.

Käesolevast kirjutisest leiab mõningaid juhiseid materjali leidmiseks internetist.

Abi saab koguduste **kirikuraamatutest**, neid on seal mitmeid: sünni-, abielu-, surmameetrika; sündide, surmade, leerilaste, armulaualiste nimistud, personaalraamatud jm. **Personaalraamatud** on koostatud (kiriku)kihelkonna kohta mõisate, külade ja perede kaupa.

Näitlik klikkimise järjekord: Rahvusarhiivi uurimissaal VAU www.ra.ee/vau > SAAGA > Kirikuraamatud > Luterliku kiriku kirikuraamatud avalikes arhiivides > Viru praostkond > EELK Väike-Maarja kogudus > Pastori kantselei > 4. Kirikuraamatud ja nimistud > 4.7. Personaalraamatud

Vao mõisa pered on kirjas järgmistes alljaotustes:

Arhivaal EAA.1232.233 1864-1884. 1914. Vao kaadrid 70-96

Arhivaal EAA.1232.234 1884-1909 Vao kaadrid 111-163

Arhivaal EAA.1232.246 1905-1930 Vao kaadrid 134-168

Arhivaal EAA.1232.247 1905-1930 Vao kaadrid 5-16

Rahvusarhiivi kodulehel virtuaalses uurimissaalis on mahukas artikkel „**Suguvõsauurimine**". Abi saab ka **Eesti Genealoogia Seltsi** kodulehelt.

Internetis on kättesaadavad **elanike nimekirjad Eesti Vabariigi perioodist (1918-1940)** > Vao vallavalitsus Arhiiv ERA.2007 11918-1944 > 10. Vallaelanike registrid > 10.1. Vallaelanike ja välismaalaste registrid > **Vallaelanike register** Arhivaal ERA.2007.1.71 1925-1932. Vao kogukond on kaadritel 116-194. Selles registris on kirjas Vao (mõisa) külade elanike nimed talude või majade kaupa.

Asendamatu abi on aga internetis vabalt vaadatavatel ja ka väljatrükitavatel kaartidel.

Kaasaegset kaarti saab vaadata internetist Maa-ameti kodulehelt – klikkimise järjekord:

Maa-ameti geoportaal > Kaardiserver X-GIS > **Maainfo** > Valime vajaliku piirkonna ja suurendame mõõtkavani ligikaudu 1:10 000 > Kaardkihtide valikust võtame katastrikaardi ja sellel tunnuse asemele lühiaadressi – nüüd on kaardil näha **kinnistute piirid ja nimed** ning hoonete asukohad > Nihutame ja suurendame kaarti maksimaalselt kuni 1:827. Vaadates ka ortofotot näeme üsna täpselt hooneid, vundamente, puid ja põõsaid.

Millised olid talude piirid enne sõda saab vaadata maa-ameti geoportaali kaardiserverist **ajaloolised kaardid** > Valime vajaliku piirkonna ja suurendame mõõtkavani ligikaudu 1:10 000 > Kaardikihtide valikust valime ajaloolise katastrikaardi > Sealt katastrikaardi (1930-1944) ja näeme skeemilist kaarti 1:10 000 **1938. a talude piiride, nimede ja/või numbritega** > Edasi klikime kaardikihtide valikus katastrikaardile ja sellel tunnuse asemel lühiaadressile – nüüd on kaardil näha ka **kaasaegsete kinnistute piirid ja nimed**.

Väike-Maarja valla infolehes aprillis 1994 on avaldatud **1938. a seisuga maade omanike nimekiri** külade ja talude kaupa. 1995. a augusti infolehes on kirjas nimed, kellele on selleks ajaks juba maad tagastatud. Vaja oleks teha need kättesaadavateks internetis.

Dokumente talude kohta säilitatakse riiklikes arhiivides. Seal saab nendega tutvuda ja koopiaid tellida, ka interneti teel (digi- või paberkoopia 1 lehekülg A4 maksab 40 eurosenti).

- Tartus Ajalooarhiivis J. Liivi 4, arhivaal: EAA.4187.1. on **talude ostumüügi lepingud.**

- Riigiarhiivis Tallinnas Madara 24, arhivaal ERA. 1831.1.3926. on **1939. a põllumajandusloenduse lehed.** Iga maaüksuse kohta on koostatud **Talundileht.** Talundi nimetuse, küla, valla ja aadressi järel on neljal loendi lehel ära toodud andmed 234 punktis. Toodud on andmed põldude, loomade, inimeste, inventari jne kohta.

- Riigiarhiivi Rakvere osakonnas Näituse 23 on dokumendid vahemikus **1944-2004**.

Veskiküla on Vao põliskülast poole kilomeetri kaugusel. Veskiküla moodustus 1920. a maareformi käigus Vao mõisa maadele tekkinud asundustaludest. Praegu kuuluvad Veskiküla kinnistud koos mõisa keskusega Vao küla alla.

Veskiküla uurimist alustasin ma nii. Kirjutasin valla infolehest välja kõigi 15 eestiaegse talu ja nende omanike nimed. Interneti 1938. a katastrikaardi ja kaasaegse kaardi kõrvutamisel sain iga tollase talu kohale kaasaegse kinnistu nime. Kaardilt on näha, kus on säilinud hooned, kus vaid varemed või ainult puud talude asemetel.

Edasi tuleks seostada praegusi omanikke ennesõjaaegsetega saamaks teada, millised talud on omaaegsete peremeeste järglaste või pärijate valduses. Sedakaudu saavad ka uued omanikud teada, kes nende maal on varem toimetanud.

Tuleks küsitleda praegu majades elavaid perekondi: kes on kinnistu omanik või valdaja, sünniaasta, haridus, tegevusala; millal ja kuidas talu saadi (ost, pärimine...); kes elavad veel talus? Kes kasutab praegu põllumaad? Kas teatakse, mille eest said asundustalu selle esimesed omanikud 1920.a maareformi alusel (olid nad Vabadussõjast osa võtnud või endised mõisa töölised...), kas on säilinud talu ostudokumente? Kes läks taluga kolhoosi 1949, mis on saanud talu viimastest sõjaeelsetest elanikest? Kas ollakse huvitatud talu ja küla ajaloo uurimisest, kas ollakse valmis ka sellesse omapoolselt panustama?

Edaspidi peaks Veskiküla talude ja perede lugu uurima siin püsivalt elav ajaloohuviline. Minu jalad enam küla vahet käimiseks ei kõlba. Uurimistööd koordineerib põllumeeste selts ja muuseum.

Abi saab ka **Eesti Kodu-uurimise Seltsi** kodulehelt ja seltsi poolt 2009.a. välja antud raamatust "**Kodu-uurija teejuht**".

Eino Tomberg
Vao küla Selja talu

Olen Väike-Maarja Põllumeeste Seltsi liige neljandat põlve – vanavanaisa Juhan ja vanaisa Mart olid seltsi liikmed selle asutamisel 1896, isa Heinrich seltsi likvideerimisel 1940 ja mina sain liikmeks seltsi taasasutamisel 1995.

Parima meie valla spordimehena lõpetas tänavuse Simuna-Laekvere rahvajooksu Urmo Kesküla (aeg 39.46). *Foto: Erakogu*

8. juunil toimunud 12. Simuna–Laekvere rahvajooksu laste võistluse strat. *Foto: Erakogu*

Janno ja Anu Sild naasid naisekandmise MM-ilt „Voimakkain kantaja 2014“ eriauhinnaga

4.-5. juulil sõprusvallas Sonkajärvil toimunud naisekandmise MM-võistlustel pärjati tänavu Eestit esindanud viljandlased Janno ja Anu Sild kõige vastupidavama kandja tiitliga – „Voimakkain kantaja 2014“. Janno ja Anu on ainukese paarina osalenud kõigil kuueteistkümnel Väike-Maarjas peetud Eesti naisekandmise esivõistlustel.

Janno ja Anu Sild võidetud auhinnaga „Voimakkain kantaja 2014“.

17ndat aastat naisekandmise karussellil püsivale paarile – Janno ja Anu Sillale – pole ka naisekandmise sünnimaal Soomel nii staažikat ja kogenud paari kõrvale panna.

Janno ja Anu Sild said Sonkajärvil toredate elamuste osaliseks ja võtavad oma võistlusreisi kokku alljärgneva ülevaatega:

„Kuna laeva väljumisaeg oli kell 7 hommikul, siis et Viljandist õigeks ajaks sadamas olla, tuli meil ärgata reede hommikul kell 3.

Seekord otsustasime, et kui juba MM-ile minek, siis selleks peab olema ka korralik võistlusdress. Seega olime varustatud ühtemoodi siniste T-särkide ja dressipluusidega, millel oli valge kiri seljal „Estonia“ ja „Väike-Maarja“ ning paremapoolsetel varrukatel dressipluusil „ESTONIA“ ning T-särgil „EST“. Selle ühtse vormiga me jäime igal juhul silma. Kuna panime dressipluusid juba laevas selga, siis astus ligi eestlasi, kes küsisid, et kus toimub naisekandmine ja tahaks ka kaasa elama tulla. Kuid niipea kui kuulsid, et Helsingist tuleb sõita ligi 6 tundi, seega umbes 500 km, siis leiti, et asub ikka väga kaugel.

Kuna Sonkajärvi on väga väike koht, siis leidsime võistluspaiga kerge vaevaga üles.

Pool seitse õhtul oli juba esimene võistlus – naisekandmise sprint. See oli meie jaoks väga uus asi, sest 16 aastat oleme küll osalenud Väike-Maarja naisekandmisvõistlustel, kuid sprindis seni mitte kordagi.

Rada oli S-kujuline, veetakistus oli suuruselt sama nagu Väike-Maarjas, kuid erinevus oli see, et sprindis oli stardis korraga 4 võistluspaari. Kuna bassein on võistlusraja alguses, kus paarid ei ole saanud veel teistest ette vahemaad tekitada, siis ongi basseinis korraga 4 paari (meie grupis oli peale meie veel 2 Soome paari ja üks Jaapani paar). Seal juhtus nii, et põhi oli suht libe ning Janno libises ja me mõlemad kadusime hetkeks basseini põhja (kusjuures taas täiesti esimest korda nende aastate jooksul!). Kuna see kõik käis nii kähku, siis ma ei jõudnud enne vee alla minekut hingegi kinni hoida. Minule tundus küll see päris pikk aeg olevat. Jõudsin veel mõelda, et pole midagi kui ära upun, sest enne vette minekut nägin basseini ääres meedikuid – eks nad tõmbavad siis mind välja, kui vaja peaks minema. Igal juhul lõpuks me sealt välja saime. Mõnda aega ei saanud üldse aru, mitmendad me oma grupis oleme,

Janno ja Anu Sild (paremal) Sonkajärvi võistlusrajal.

sest basseini-šokk oli veel liiga värske. Kuulsin vaid, et elatakse Soome paarile kaasa, kes oli just finišeerimas. Ja kohe järgnevalt kuulen, kuidas mikrofonist hõigatakse „Estonia, Estonia....“ Enne finišijoone ületamist suutsin veidi pead kergitada, et näha kus on järgmine paar, kuid

ei näinud kedagi. Selles grupis olime finišeerinud teisena, Jaapani paar jäi kaugele taha, kuna oli mitu korda kukkunud ning teine Soome paar kukkus mitu korda basseinis ning nad katkestasid.

Pärast võistlust otsustasime ööbimiskohas korralikult süüa ja kuna väsitav sõitmine ja pikk päev oli seljataga, siis otsustasime varakult magama minna ja korralikult välja puhata.

Laupäev algas meeskondliku võistlusega, kokku osales 6 meeskonda. Üks meeskond oli väga põhjalikult läbi mõelnud oma ühtse vormi, kandes fuksiaroosasid mütse ja meestel oli seljas triibulisi ülikondi imiteerivad liibuvad nn ujumistrikood.

Pärast mõningast pausi algas Naisekandmise MM. Korraga saadeti rajale 3 paari. Meie olime rajal koos 2 Soome paariga. Veetakistuses suutsid mõlemad paarid meist mööduda. Janno ütles, et peas käis tal mõte: ok, kui ühele Soome paarile kaotame, siis pole hullu, aga mõlemale paarile ei saa kaotada. Jõudu kokku võttes suutis Janno enne esimese puit-takistuse juurde jõudmist ühest Soome paarist mööduda ja päris korraliku edumaa saada. Kokkuvõttes tulime 17. kohale.

Anu Sild Sonkajärvil pärast sprinti.
Foto: 3x Erakogu

Naisekandmise MM võistlusel osalesid paarid erinevatest maadest: Soome, Inglismaa, Venemaa, Norra, Austraalia, Ameerika, Belgia, Prantsusmaa, Jaapan, Mehhiko ja Eesti.

Meile anti „Voimakkain kantaja 2014“ auhind, mis tähendas kõige rohkem aastaid naisekandmisvõistlustel osalenud paari. Selle auhinna saamisel on tähtsat rolli kandnud Väike-Maarja vallavalitsus, kes on toonud selle spordiala siia Eestisse. Suured tänud Väike-Maarja vallale, sest muidu poleks meil 16-aastast naisekandmise kogemust!“

Väike-Maarja jõudis Eesti valdade suvemängudel esikuuikusse

Juuni lõpus peeti Kosel 22. Eesti valdade suvemängud. Väike-Maarja vald osales kümnest kavas olnud alast seitsmel: kergejõustikus, meeste võrkpallis, mälumängus, köieveos, jahilaskmises, orienteerumises ja juhtide võistlusel ning tuli üldkokkuvõttes 210 punktiga väga kõrgele kuuendale kohale. Lääne-Virumaa valdadest oldi parim!

Kõige paremini läks jahilaskmises ja köieveos – mõlemal alal tuldi teisele kohale. Vallavanem Indrek Kesküla tuli

Jahilaskurid medalite ja diplomitega. Vasakult: Alo Ling, Tarmo Järvamägi ja Raul Vahter. *Foto: Erakogu*

juhtide võistlusel samuti teisele kohale. Mälumängurid tulid neljandaks, kergejõustikus ja meeste võrkpallis toodi 14. koha punktid.

Jahilaskmises kuulusid võistkonda Alo Ling, Tarmo Järvamägi ja Raul Vahter. Eelmise aasta suvemängudel tuldi samas koosseisus kolmandale kohale.

Köieveos tulid kõrgele kohale Kalle Piirioja, Andres Kruusamägi, Priit Beljaev, Argo Aonurm, Sten Karro ja Kalev Õim, võistkonna kapten oli Aare Prants.

Mälumängus kuulusid väga hea, 4. koha saanud võistkonda Ivar Lass, Jüri Vilimaa, Roomet Sepping, Tauno Tihti ja Maili Tannbaum.

Kergejõustikus oli osalejate arv kõige suurem. Võistlemas olid Indrek Kesküla, Ants Einsalu, Ants Rikberg, Enn Toming, Henri Matikainen, Mait Suursaar, Ander Talu, Ken Tomberg, Jorgen Nirgi, Tanel Laanemägi, Väino Stoltsen, Hanna Maran ja Maili Tannbaum.

Meeste võrkpallis kuulusid võistkonda Tarmo Rebane, Sten Anslan, Marek Rebane, Allar Adamson, Aleksander Riehakkainen, Rainer Teedla.

Orienteerumises tegi kaasa Aimar Türbsal. Üks kontrollpunkt jäi tal seekord leidmata ja seetõttu aega kirja ei saanud, küll aga sai huvitava kogemuse võrra rikkamaks.

Vallavanem Indrek Kesküla: „Kindlasti on auasi olla Eesti suvistel valdade mängudel Lääne-Virumaa sportlikuma valla vallavanemaks ning kokkuvõttes Eesti valdade seas 6. koht on väärt tulemus. Suvel on eriline rõhk kergejõustikul, kuid hea tulemuse saavutamiseks on olulised kõik osavõtjad erinevatel spordialadel. Eriti hea meel on Väike-Maarja valla köievedajate, jahilaskjate ning mälumängurite saavutuste üle. Tundub, et Lurichi vaim meil elab.“

Suvemängude üldkokkuvõttes selgitati parimad vallad kahes grupis: üle 2 000 elaniku ja kuni 2 000 elanikku. Suvemängude üldvõitjaks tuli üheksal alal osalenud Tartu vald 239 punktiga. Kokku võttis suvemängudest osa 43 valda. Meist ettepoole platseerusid veel Audru, Ülenurme, Rae ja Kiili vallad. Väiksemate valdade seas tuli võitjaks Haaslava (208 p) Mäetaguse ja Imavere ees.

Lisaks eespool nimetatud aladele olid mängude kavas veel naiste võrkpall, jalgrattakross ja petank.

Eesti valdade suvemängud korraldas Eestimaa Spordiliit Jõud koostöös Kose Vallavalitsuse, Harjumaa Spordiliidu ja Kose Spordikooliga.

Väike-Maarja spordikeskuse juhataja Jane Kool, kes organiseeris esimest korda valla võistkonna osalemist valdade suvemängudel, võttis suvemängud kokku nii: „Väino Stoltsen ei saanud oma kuuli ja kettakaari esimesel päeval proovida, kuna samal päeval toimusid Maardus sangpommi rebimise Euroopa meistrivõistlused ja loomulikult otsustas Väino viimase kasuks. Tema õiget valikut kinnitas ka oma vanuseklassi Euroopa meistri tiitel!

Hanna Maran tegi tubli tulemuse kaugushüppes ja võitis ala, ka 100 m jooksus oli ta kindel liider, aga kahjuks sai väikese vigastuse ning ületas lõpujoone teisena.

Pärast esimest päeva olime kergejõustikus 11. kohal. Kui esimene päev kõrvetas kõigil ninad punaseks, siis teise päeva hommik algas tugeva vihmasajuga ja tegi võistlemise üsna keeruliseks, sest ega neid soojakraadegi kuigi palju jätkunud.

Teise päeva hommikut alustasid teatejooksud, meie võistkonda esindasid kõige nooremad, ehk siis A-klassi poisid, kes eelmisel päeval korralikke individuaaltulemusi näitasid. Teatejooksus aga vedas närv alt ja teatevahetus ei mahtunud vahetusalasse. Nii et viimase vahetuse mees sai ainult sooja teha ja siis dressi uuesti selga tõmmata. Kogemustest ju õpitaksegi! Juhtub seda sagedasti ka suurvõistlustel.

Tanel Laanemägi tegi ainult ühe võistluskatse, millega endale võidu kindlustas. Oli ta ju juba kaks päeva varem Eesti juunioride ja noorsoo meistrivõistlustel uue maakonna rekordiga käe valgeks visanud.

Köievedu on suvemängudel väikemaarjastele ikka edukas ala olnud.
Foto: Indrek Kesküla

Ants Einsalu jooksis teisel päeval 3000 m, mille ta kindlalt võitis. Tema meie bussiga koju ei tulnud, võttis hoopis ratta ja tuli sellega. Ise ütles, et ega päeva raisku ei saa lasta. Ei seganud teda ei vihm, ega tuul ega võidukalt läbi joostud 3 km. Noortel on, mida õppida!

Võistkondade koostamisel oli suur abi alade eestvedajatest. Aare Prants pani kokku köieveo, Peeter Järvamägi ajas jahilaskjate asju, Roomet Sepping toimetas mälumängijatega, Tarmo Rebane vastutas võrkpallimeeskonna eest ja Tauno Tihti aitas kergejõustiklasi kokku saada.

Kõige keerulisem selle suure asja juures oli esialgu kõige lihtsamana tunduv osa, võistlejate logistiline pool – kes kelle autoga läheb, kes ööbima jääb, kes, kus ja kas üldse sööb ja kes mille ja kellega tagasi tuleb.

Suur, suur tänu kõigile, kes asjaga seotud olid, iga teie-poolne panus on osa meie selleaastasest kõrgest kohast!

Paar päeva enne võistlust selgus, et tahtjaid kergejõustikuvõistlusele oleks veelgi olnud. Me lihtsalt ei leidnud üksteist õigel ajal üles. Järgmise aasta võistlused toimuvad Kuressaares ja nimekiri soovijatele on juba avatud. Treeningutega võite alustada juba täna! Tulemus oli ilus, minu kummardus kõigile osalejatele!“

Aitäh kõigile, kes aitasid oma esinemisega valla võistkonna üldkokkuvõttes kõrgele kohale!

Ilve Tobreluts

Ebavere Kange triatlon 2014

Sellel aastal toimus võistlus 14. korda, osalejaid oli 83 ja selle edukale korraldamisele aitas kaasa 35 abilist.

Kogu üritus pakkus korraldajatele suurt rõõmu.

Tegime sel aastal päris palju muudatusi Äntu paisjärve ümbruses, et võistlejail oleks parem vette minna ja rattavahetusalas rohkem ruumi. Naiste vettemineku ala korrastamisel ulatasid meile abikäe BMG Ehitus, Antaares, Aksel VA ja MTÜ Rallirada. Tänu neile rajati sinna betoonplatvorm ja korrastati selle ümbrus. Rattavahetusala laiendades puhastasime ala võsast ja viisime sinna 80-90 tonni liiva ning vahetasime betoonblokid maakivide vastu. Suureks abiks olid Väike-Maarja vallavalitsus, Emekan, Clean up, Greengrow, Simuna Ivax, Jüri Elmend ja Oliver Sibolti liivakarjäär. Täname igakülgse abi eest Inderk Kesküla, kes leidis ka nädalavahetustel aega meile abiks olla.

Erinevalt eelmisest aastast olid meil sel korral järvel kasutusel poid ja viis päästepaati ning kohustuslikud olid ujumismütsid, et võistlejaid vees paremini märgata. Need uuendused muudavad ujumise ka kindlasti turvalisemaks.

Järgmisel aastal on juubeliaasta, selleks plaanime veel paremaid auhindu, veel paremaid radu ning üllatusbändi.

Külastage meid uuel facebooki lehekküljel: „Ebavere Kange triatlon". Seal leiate ürituse tulemused ja pildid. Saate jagada oma triatloni kogemusi ning anda meile head nõu ürituse paremaks korraldamiseks.

Aitäh veelkord kõikidele toetajatele, osavõtjatele ja pealtvaatajatele!

Andri Part

kõige osavõtjaterohkem võistlusgrupp triatlonil. Siinkohal kutsungi kõiki valla noortetreenereid ja kehalise kasvatuse õpetajaid üles noori motiveerima ning innustama ja julgustama neid järgmistel aastatel kohalikust triatlonist osa võtma.

Ebavere kõige kangem oli sellel aastal meestest Madis Rouhijainen, kes püstitas rajarekordi 41.09, naistest oli kõige kangem Geidi Kruusmann.

Indrek Aksel rattasõidule suundumas. Paremal triatloni üks korraldajaid Jaanus Valk.

Pärast võistlust andis auhinnad üle Eesti endine tipptriatlonist Ain-Alar Juhanson, kes imestas rikkaliku auhinnalaua üle ja kiitis korraldust. Lisaks juhtis ta meie tähelepanu ka paarile pisiveale, mida järgmisel aastal muuta tuleks.

Suur tänu Simuna vabatahtlikele päästjatele, kes juba mitmendat aastat aitasid rattasõidul inimesi jahutada ning politseile, kes aitas jalgrattasõitu turvalisemaks muuta ja eriti suur tänu Tarvo Kruupile.

Ain-Alar Juhanson Kristel Prikkot autasustamas. Paremal Maie Ojasaar.

Kui paljudele jääb mulje, et triatloni puhul on tegemist ühepäevaüritusega, on see korraldajate jaoks päris põnev, mitu kuud kestev hobi. Korraldasin koos sõprade Urmo Väizaneni ja Jaanus Valguga triatlonit neljandat aastat.

Foto: 3 x Triin Õim

Sellel aastal oli võistlusel ka uus vanusegrupp – lastele kuni 14-aastat. Kõige noorem osavõtja oli 5-aastane. Kuigi ta ei läbinud täispikka rattadistantsi, oli ta väga-väga tubli ja oma vaprusega teistele eeskujuks. Sel korral lapsi veel väga palju osalemas ei olnud, aga loodame, et edaspidi kujuneb just sellest

Tulemused

Mehed

1. Madis Rouhijainen, 41.09; 2. Urmo Kesküla, 42.16; 3. Rivo Täheste, 42.59; 4. Mikk Mets, 43.13; 5. Indrek Aksel, 46.44; 6. Tõnis Kull, 47.10; 7. Peeter Ilves, 48.05; 8. Marko Õmmik, 49.06; 9. Teet Fimberg, 49.15; 10. Kent Oraver, 49.34; 11. Rasmus Jänes, 49.39; 12. Kristo Krutto, 50.11; 13. Urmo Väizanen, 50.12; 14. Tauno Ojasaar, 50.32; 15. Indrek Kesküla, 50.55; 16. Allar Adamson, 51.31; 17. Aimar Türbsal, 52.11; 18. Erki Põldmaa, 54.52; 19. Reijo Matikainen, 55.20; 20. Jorma Liivalaid, 55.20; 21. Ants Rouhijainen, 55.45; 22. Aaro Kruve, 55.55; 23. Ain Pärs, 56.18; 24. Madis Kull, 56.34; 25. Madis Pruul, 57.38; 26. Krister Kindel, 58.16; 27. Kaupo Sikk, 59.11; 28. Priit Pohlak, 1:00.13; 29. Raivo Pruul, 1:02.49; 30. Andres Tambi, 1:06.58; 31. Kullo Pohlak, 1:07.09; 32. Jarno Mööl, 1:11.28

Poisid 15-17

1. Rait Läänemets, 42.03; 2. Tarvi Kivipõld, 51.32; 3. Andres Märten Metsallik, 56.20; 4. Karl Siimer, 1:05.51

Poisid -14

1. Janar Kirss, 51.34; 2. Frank Liblikmann, 51.53; 3. Tanel Ojasaar, 54.54; 4. Lehar Madis Metsallik, 55.51; 5. Eikki Eikkinen, 56.46; 6. Mattias Ojasaar, 1:02.42

Mehed vanem

1. Ants Einsalu, 42.48; 2. Jaanus Toiger, 47.50; 3. Tiit Sinisalu, 48.01; 4. Aivar Põldmaa, 49.08; 5. Kalev Õmmik, 51.05; 6. Riho Meisner, 57.58; 7. Jaak Jalakas, 1:03.38; 8. Hans Kruusamägi, 1:07.52; 9. Aivo Roos, 1:19.21; 10. Väino Stoltsen, 50.38; 11. Genadi Dimitriev, 56.48

Naised vanem

1. Kristel Prikko ,50.15; 2. Sille Hurt, 53.14; 3. Maie Ojasaar, 1:02.42; 4. Anneli Mikiver, 1:08.13

Naised

1. Geidi Kruusmann, 44.48; 2. Maret Mets, 47.44; 3. Ellen Anett Põldmaa, 48.10; 4. Mari Mets, 48.45; 4. Triin Kivipõld, 48.45; 6. Liane Adamson, 49.13; 7. Signe Liblikmann, 51.57; 8. Kristel Jallai, 56.05; 9. Gerda Noorlind, 58.16; 9. Kertu Noorlind, 58.16; 11. Maris Adamson, 59.28; 12. Kaire Haiba, 1:00.14; 13. Marit Leist, 1:01.07; 14. Hele Väizanem, 1:06.51; 15. Siret Vinkel, 1:08.13

Tüdrukud 15-17

1. Merike Järvamägi, 47.58; 2. Mariin Talu, 54.58; 3. Anu Reimann, 55.19; 4. Anet Veia, 59.05; 5. Greete Ojasaar, 1:06.23

Tüdrukud -14

1. Merilin Pruul, 1:06.37; 2. Anette Visnapuu, 1:08.03; 3. Helena Mööl, 1:11.26; 4. Merette Möldre, 1:17.00

Triatloni Ebavere Kange toetajad:

Kerbera Ehitus, Arco Transport, BMG Ehitus, Krindeko, Väike-Maarja vald, Feb, Hals Treiding, Intersalon, Aiatehnika, Garbrith, Aco, Mait Libllikman, Baltic Agro, Emekan, Royal Garage, Rattabaas, Georgi Söögituba, Trismile, Pringstore, GMG puurimine, Brion Grupp, Oliver Sibold, Greengrow, Jüri Elment, Ralfveosed, Baltic Polt, KJK Autoremont, Margus Vöörman, Würth, Antaares, Vao Agro, Sportland, Ebavere Graanul, Kersti Kõiv, Maarjailu, Ivax, Talukartul, Klaasimaailm, Ilves Transport, Valdi Oja tööriided, Enesto, Reinpaul, Sinomax, Jooksuriided, Ruudi Konrad, Orto, Ahti Kullamaa, Egesten, Kaarma KT, O3 inseneribüroo, Maarjalill, Mertti tootmine, Thorsen grupp, Andres Kaevu, Eesti Pagar, Ebavere ST, Vello Õunapuu, Hawaii, Eda Adamson, Tiit Haiba, Aksel VA, TM Paber, Rein Orro, Müüriku Farmer, Tarmoren, Ivo Part, Martti Trei, Kristiina Matsiselts, Katus, Tarvo Kruup, Toomas Silla, Borkholm Ehitus, Kumafoto, Marko Teidla.

Filter Maanteekarikasarja kuuluv Pandivere Rattaralli startis sellel aastal 24. korda

2. augusti varahommikul juba kell seitse alustasid paarkümmend punavalgetes ACA särkides usinat „sipelgat" võistluslinnaku paigaldamist. Nagu võluväel kerkis üks teenindustelk teise järel, said paika stardi- ja finišikoridorid ning lastemagnet- batuut. Termomeetri pügalanäit võttis tuure, tõotas tulla väga palav päev ja starti tulevaid rattureid prognoositi 500 kanti.

Pikal distantsil end kolmandaks sõitnud Väike-Maarja rattur Kalle Kriit gruppi vedamas. *Foto: Sander Maasing*

99 km distantsile läks starti 299 ratturit, kellest finišisse jõudis 235. Eest sai ära kolmene grupp, kes jagas finišiheitluses kohad järgmiselt – 1. Karlo Aia, 2. Ekke-Kaur Vosman, 3. Kalle Kriit. Naistest üldarvestuses esimene Kärolin Varblane, talle järgnesid Liisi Rist ja Krista Karing.

42 km lõpetas 163 ratturit 191 startijast. Esimesena veeres üle finišijoone Indrek Viska, tema järel Kristo Kukrus ja kolmandana Aivar Lagenõmm. Naistest edestas teisi Kärt Lang, Gerlin Tammoja ja Merili Sirveli ees.

Toitlustajad sai hiilata oma morsisegamise oskuse ja kiirusega. Suppi sööd ikka ka, aga suhe morsiga oli umbes 1:3.

Seda, et grupisõitudes keegi äkilisi manöövreid teeb või siis lihtsalt vääratab, juhtub ikka. Juhtus meilgi. Suurest rõõmust, et pikk ja raske distants läbi sai, vajus paari mehe tähelepanu lihtsalt puhketsooni, tulemuseks hunnik katkiseid kohti, plaastreid, sidemeid ja kena valge kolmnurkne rätik kaelas, millele sõprade autogramme koguda.

Sel ajal kui suured võistlusrajal mõõtu võtsid, sai lapsed osaleda lastesõitudes. Võisteldi U5, U7, U9 ja U11 vanuseklassides, kõige väiksemad läbisid 200 m, kõige vanemad 2 km. Lastesõitudes osales 71 rattasõpra. Kui 4-aastaste ja nooremate hulgas oli mitmeid nn jooksurattaid, siis U11 vanuseklassis oli tegu juba tõsiste spordimeestega. Lastesõitude piloodi raske rolli oli enda kanda võtnud vallavanem Indrek Kesküla. Kui nende kõige väiksematega polnud muret, sest neil võis rattaga kõrval jalutada, siis U/11 vanuseklass pani vallavanema vastupidavuse kenasti proovile.

Lastevõistluste tulemused:

M/N U5 (15 osalejat), N/U7 (6 osalejat) ja M/U7 (7 osalejat) vanuseklassides paremusjärjestust ei määratud.

N/U9

1. Helis Heinsaar, 2. Lisette Metsis, 3. Mairit Kaarjärv

M/U 9

1. Mikk Mairo, 2. Tobias Nirgi, 3. Jaspar Vaher

N/U11

1. Hanna Heinsaar, 2. Marii Isabel Allikberg, 3. Eneli Roll

M/U 11

1. Andris Roland Saar, 2. Joosep Kalme, 3. Ragnar Sirk

Lastevõistlust toetas auhindadega Rattabaas.

Nagu iga päev jõuab ükskord õhtusse, polnud seegi, 2. august, kuidagi eriline. Ehk ainult neile, kes sellel kuumal suvepäeval mööda Pandivere radu iseenda ja rattaga kokkuleppeid sõlmisid, õnnelikuna või siis pisut pettununa finišijoone ületasid ja hiljem õhtujaheduses mööda Eestimaad oma kodudesse vurasid.

Järgmisel aastal jälle!

Jane Kool

Väino Stoltsen on Euroopa meister sangpommi rebimises!

27.-28. juunil Maardu spordikeskuses toimunud sangpommi rebimise EM-võistlustel tuli Väino Stoltsen seenioride vanuseklassis 60-64-a, kaalukategoorias 85 kg Euroopa meistriks.

Võistlusel olid osalemas suurte esindustega Venemaa, Kasahstan, Ukraina, Läti, Leedu ja Eesti.

Harjuta Terviseks!

Punktiseis 8. augustil (osalejaid 426)

1. Mall Lepiksoo 474 ok, 47 bp. 2. Õie Lambing 462 ok, 46 bp. 3. Heino Lambing 460 ok, 46 bp. 4. Viivi Kahr 309 ok, 30 bp. 5. Reet Soidla 286 ok, 28 bp. 6. Malle Kask 284 ok, 28 bp. 7. Regiina Sinijärv 209 ok, 20 bp. 8. Silva Salla 157 ok, 15 ok. 9. Geidi Kruusmann 141 ok, 14 bp. 10. Annela Laidre 128 ok, 12 bp. 11. Kessu Kesler 128 ok, 12 bp. 12. Halar Klaas 126 ok, 12 bp. 13. Maie Jakobson 121 ok, 12 bp. 14. Aino Saaremäel 113 ok, 11 bp. 15. Anne Soom 98 ok, 9 bp. 16. Kalle Tobreluts 98 ok, 9 bp. 17. Tuuli Saksa 95 ok, 9 bp. 18. Mall Türbsal 95 ok, 9 bp. 19. Urve Tobreluts 95 ok, 9 bp. 20. Kalev Suursaar 83 o k, 8 bp. 21. Ele-Riin Vend 82 ok, 8 bp. 22. Regina Sikk 78 ok, 7 bp. 23. Mare Soovik 74 ok, 7 bp. 24. Aino Aren 66 ok, 6 bp. 25. Ene Aabo 64 ok, 6 bp. 26. Indrek Lillemägi 63 ok, 6 bp. 27. Vella Lilleberg 60 ok, 6 bp. 28. Terje Ruuben 56 ok, 5 bp. 29. Airi Einsalu 48 ok, 4 bp. 30. Maire Õmmik 48 ok, 4 bp.

Mälestuskilde 70 aasta tagusest sõjasügisest

Liili Heinla

Kirja pandud 21. septembril 2007

Foto: Ain Aasa

Täna olin Vistlas Porkuni lähistel, kus avati Eesti sõjameeste kalmistu. Tähistatud matmiskoht on see olnud 1989. aastast. Seal puhkavad need mehed, kellele mõelda, kellest rääkida ja kelle kalmusid ei tohtinud mainida 45 aastat. Need olid Porkuni lahingus langenud mehed. Olid surnud oma kaasmaalaste kuulide läbi. Nad olid Eesti sõjamehed, kes pidid võitlema võõras väes lootusega õigel hetkel oma kodumaa vabadus taastada. Nad olid 45 aastat valel poolel surnuks loetud. Neid nagu poleks üldse olnudki...

Palju autosid, rohkesti lilli ja pärgi, mitmesajaline rahvahulk. Enamuses eakad mehed. Ju olid nemadki sõjateid tallanud, ühel või teisel poolel, see pole oluline. Keegi neist ei tahtnud sõdida, keegi neist ei tahtnud surra.

Porkuni lahingu, vennatapulahingu traagika ei lase unustada väikese rahva traagikat suurte tallermaana.

Mina olin siis 8-aastane ja mälu on talletanud hulk pildikesi nendest aegadest. Täna tunnen millegipärast tõsist tahtmist paberile panna paarinädalane lõik oma lapseelust Porkuni lahingule eelnenud ja järgnenud ajast.

Sissejuhatuseks lõik sellest, miks mu isa valetas.

Last oli õpetatud tõtt rääkima. Vale oli paha, vale oli patt ja pealegi olid tal lühikesed jalad. Sellel päeval olin oma lammastega maanteekraavis karjas. Meie kodu oli metsa sees ja viimastel aegadel oli elu maanteel elavaks muutunud. Liikus palju rahvast. Oli sõjaväelasi ja oli juba ka kolukoormatega tsiviilisikuid. Lennukid lendasid tihedalt ja kogu see liikumine kulges Simuna poolt Väike-Maarja suunas. Suured inimesed olid isemoodi ärevad ja hirmu tegi ka kaugusest kostev lahingumüra. Mina istusin karjamaamulgu posti otsas. Sealt oli hea ülevaade. Ja siis tulid kaks üsna higist ning kurnatud meest. Mina seal posti otsas olin selge märk sellest, et lähedal on elamine. Isa lõhkus aia taga puid. Mehed läksid isa juurde. Ma ei tea, millest oli jutt ja mis keeles räägiti, kas eesti või saksa keeles, aga isa kutsus ema lähemale. Paar sõna ja ema lippas tuppa ning tuli tagasi millegagi, mis meestele anti. Ma arvan, et see oli toidupoolis. Ja siis kadusid mehed kiirustades meie karjamaa noorte kuuskede vahele. Imelik, miks nad mööda teed edasi ei läinud?

Istusin oma vaatluspostil edasi ja juurdlesin äsja nähtu üle. Mootorimüra. Käänaku tagant kihutas välja külgkorviga mootorratas kolme mehega. Juht ja taga istuja olid natuke teistmoodi riides kui tavaliselt nähtud saksa sõdurid. Mundrid olid neil nagu teist värvi ja mingid metall-latakad olid rinna peal. Korvis istus aga täpselt selline kuju, keda järgnevate aastate jooksul sõjafilmides näha sai: kõrge ohvitserimüts, kongus nina, sarvraamidega prillid ja haukuv kõne. Kogu see kupatus pidurdas mind nähes äkiliselt. Auh-auh karjuti midagi. Siis silmati isa. Mindi tema juurde ja kõne oli üpris käratav ja käskiv. Ma ei saanud sugugi aru, miks nad mu isaga riidlevad. Siiani polnud seda keegi teinud. Nägin, kuidas isa viipas käega tee suunas ja ma sain aru, et suunas sõjakaid külalisi edasi Väike-Maarja poole liikuma. Selge. Need kaks väsinud meest olid otsimise objektid. Mootorratas sõitis maanteele. Mets lõppes paarisaja meetri pärast ja sealt keeras üks teeke vasakule metsa. Tee otsast sõidetigi alla, aga üsna pea tuldi tagasi. Mul oli nüüd hirm, et tullakse veel kimbutama, sest valel ju lühikesed jalad ja sealkandis ju neid mehi ei saanud olla. Aga ei tuldud, vaid liiguti Avispea poole. Ema ja isa arutasid midagi. Tulin oma posti otsast alla, et asjast osa saada.

„Ketikoerad ajasidki neid jooksikuid taga“ ütles isa. Ah need isemoodi sõdurid olidki siis need ketikoerad, kellest olin natuke kuulnud ja uudishimulikult näha tahtnud. Nüüd siis olingi näinud. Ma olin pidanud oma isa kõige ausamaks inimeseks ilma peal, aga nüüd olin oma silmaga kuulnud-näinud, kuidas ta valetas. Kuid mu isa väärtus mu silmis tõusis tõsiselt, sest ma hindasin kõrgelt tema julgust valetada. Mu isal ja meil kõigil oli meie Taevane Isa, kes on nii armastav ja andestav. Teadsin, et isa palub oma vale andeks ja saab jälle puhta südame.

Kirja pandud 22. septembril 2007

1941. aasta küüditamiste ning muude koleduste hirm elas inimestes ja vene vägede tagasitulekut kardeti väga. Täiskasvanute hirm ja murelikkus, mida küll püüti varjata, tegi ärevaks ka lapsed. Oma sisemuses tundsin minagi, et midagi kardetavat ja ähvardavat on vääramatult lähenemas. Mida teha? Kus on kindel koht? Miks on teel nii palju koormaga vankreid? Miks need lennukid nii madalalt ja ikka piki teed lendavad? Miks vankrid lennukite eest metsast varju otsivad ja miks neid õhtuhämaruses palju rohkem liigub kui päevavalges? Kuhu nad kõik lähevad ja miks meie veel kodus oleme? Kas peaks ka kusagile minema?

Teed pidi oli meie metsamaja ja vanaisa-vanaema kodu vahe 3 kilomeetrit, millest 2 oli lagedat maanteed. Mind oli asja pärast Roosipuule, s.o vanavanemate poole saadetud. Minekul polnud midagi erilist peale tühja tee ja lennukite. Ei meeldinud need mulle. Nad oleksid justkui mind jälginud ja saatnud. Tagasi otsustasin silgata otse üle põldude. Kodumetsa ääres oli Püssi rukkipõld. Üks lennuk tuli. Peitsin end rukkihakki. Kui välja tulin, oli lennuk jälle platsis. Nii ma end rukkihakist teiseni joostes ja peites lõpuks päästva kodumetsani jõudsingi.

Ja seda ei mäleta ma üldse, kuidas ühel päeval kodus koorem vankrile laaditi. See on küll meeles, et mitmel päeval pakiti ja maeti tarvilikke asju maa sisse peitu. Ikka kummalistesse kohtadesse: puukuuri põranda sisse, lautagi ja õues päris keset kõnniteed. Isa, miks nii? Kas peenramaal pole kergem auku kaevata? Ei. Ebatavaline koht on kindlam. Vanaema õmblusmasin, kõik seljaja voodiriided pakiti suurde plekkvanni ja maeti otse keset kõnniteed jalgvärava ette. Vanaema ja vanaisa ei tulnud meiega kaasa. Vanaema jäi metsmaja valvama ja oma loomi kantseldama, kes seal karjamaal olid, vanaisa jäi Roosipuule. Sündmustest ette rutates pean ütlema, et vanaema jäi kogu oma plekkvannis olnud varandusest ilma. Ta ei usaldanud mu isa ja arvas, et selliselt ilma mingi varju ja kaitseta peidetud aare pole kindlas kohas enne, kui oli sinna värava kõrvale 4-5 haokubu ladunud. Väga imelik! Majapidamises oli 2 puukuuri ja küte kõik korralikult varjul. Miks need kuivad ja seisnud haokood äkki õues lageda taeva all peavad olema? Oleksid olnud veel toored, et peavad tuulduma-kuivama. Otsija oli tark ja leidiski kõik, mis seal oli. Pärast oli minu isa kõiges süüdi. Aga meie vähemalt seitsmesse kohta maetud asjad olid kõik alles.

Põgenemisteekonna algust mäletan rohkem Roosipuu õuest. Vanaisal olid pisarad silmis kui kurtis: „Mis põllumees ma enam olen kui mul hobust pole!“ Meie vanaisa Paul oli äärmiselt aus, töökas, tõsine ja vähese jutuga mees, kelle pisarates polnud minu meelest pelgalt mure hobuse pärast, vaid selle varju mahtus suurem mure tundmatule teele mineva tütre, väimehe ja minu, tema esimese lapselapse pärast ning minia ja 9-kuuse pojapoja Mardi pärast. Kuhu ja kui kaugele pidime minema ja kui kauaks, nendest suurte inimeste plaanidest ei tea ma midagi. Miks me läksime? Kas sellepärast, et onu Anti oli pärast viilimisi ja vabanduste otsimist ikkagi Saksa armeesse võetud ja oli Klooga õppelaagris? Kardeti selle tagajärgi venelaste silmis? Lapsega neid asju ei arutatud ja suur laps millegipärast ei uurinud ka hiljem. Nüüd on kõik vastajad kalmuaias ja teekond tuleb mul läbi teha 8-aastase tunnete, mõtete ja mälu abil.

Teeleasumise kuupäev pole mul päris selge, see võis olla 18. september. Kindel on aga see, et sellel õhtul õhkisid sakslased Äntu metsades olnud võimsad laskemoonalaod. Oli juba pisike pimedus ja me olime kõik kogunenud Roosipuu kööki viimaseks koosolemiseks enne lahkumist. Meie pere inimesed olid kõik usklikud ja enne teele asumist oldi ikka palves, usaldamaks end Taevase Isa kaitse alla ja palumaks Teda meid hoida, juhatada ning õpetada. Selle kurb-tõsise palve ajal toimus hirmus kõva plahvatus, milles kõik majaseinad vappusid ja halvasti suletud magamistoa aken paiskus lahti. Minu südames oli suur hirm. Kartsin lennukeid ja pommitamist. Järgnes teine ja kolmaski koletu kõmakas. Isa oskas öelda, et ju sakslased õhivad laskemoonaladusid. See oli vaatamata plahvatuste tugevusele lohutav teade, sest nendest polnud meile ohtu. Ebavere kandis sugulastel külas käies olin märganud valveputkat ja tõkkepuud Rakke poole viival teel metsa alguses. Seal oli alati sõdureid liikvel ja kohalikud teadsid öelda, et Ebavere-Rakke tee oli tsiviilliikluseks avatud vaid teatud kellaaegadel. Laskemoonaladusid teenindav sõjaväepersonal ilmselt elas Ebaverre ehitatud barakkides, mille kohal on praegu mu enda käega 1955. a kevadel külvatud männik. Barakid põlesid maha umbes samal ajal admiral Pitka majaga. Üks, kõige teepoolsem, oli kaua aega kasutusel elumajana. Nüüd pole sedagi. Alles on veel jäljed autovarjenditest Ebavere mäe jalamil. Nägin neid varjendeid ja autosid, kui läksin sugulastega 1943. a suvel pr Pitkale külla. Praegu olen osanud välja lugeda 12 autokohta.

Kui palju neid koledaid plahvatusi oli, ei tea. Päris pime oli ja meie läksime teele. Teelised olid peale minu mu isa ja ema Elmar ja Gerda Palumäe, onunaine Linda Roosipuu oma 9-kuuse poja Mardiga ning viimase hoidjatädi, Narvast evakueeritud Kristiine Tramberg. Lapsed olid koorma otsas, täiskasvanutel olid jalgrattad. Ka Kristiinel, kes sõita ei osanud, vaid talutas seda. Külavahelt Pondri teeotsas suurele maanteele pääsemine võttis ilmatu kaua aega, sest tee oli täis taganevat sõjaväge koos põgenikega. Ikka kostus teeliste suust eestikeelne jutt, vahel laulujoru ja mõnikord ka aasivad hõiked nii sakslaste kui venelaste aadressil. Hoiti meeleolu.

Kuidagi olime teele pääsenud ning jõudnud Triigi mõisani. Olime oma hobusega päris allee otsa kohal kui maailm äkki säravvalgeks muutus. Vene lennukid olid taevasse lasknud nn jõulupuud. /Miks need „jõulupuud“ sinna „riputati“? Kas tõesti lihtsalt ööpimeduses taganevate vägede tabamiseks või otsiti midagi muud. Triigi mõisas oli sõjaväge, sest seal ehitati lennuvälja. Vanaisagi kamandati hobusega sinna tööle. Lennuvälja suurusest ja asukohast pole mul aimugi, ei tea sedagi, palju teda kasutati. Kes nendest asjadest lapsele siis üksikasjalikult aru andis./ Algas pisike paanika, sest kõik tahtsid peopesalt varju pääseda. Pöörasime alleed pidi vasakule, kust pääses piki metsaäärt kulgevale vanale maanteelõigule ja seda mööda päästva metsa vahele. Järgnevast 5 kilomeetrist rännuteel metsa kaitsvas varjus ei mäleta midagi. Ju tuli tukk peale. Ikkagi öö. Siis meenub Väike-Maarjas Simuna maantee ja Pika tänava ristmik, kus seisime lõputult kaua. Ei pääsenud Tamsalu poole liikuma, sest tee oli jälle sõjamasinaid ja muud transporti täis. Hommikuhahetus avas mu silmad Tamsalu lähistel Pätsu mäele jõudes. Suurte jutust sain aru, et koht on eriti tähtis, sest varsti pidime raudteest üle saama. Muidugi, ka raudtee oli vene lennukite kontrolli all ja edasine teekond sõltuski sellest, kuidas õnnelikult teisele poole raudteed saada. Aga enne seda oli see Pätsu mägi ise. Ikka räägiti imelikku juttu, et peab vankrile kaikad kodarasse panema. Mis imetegu see veel on? Ja miks seda tehakse? Käänuline laskuv tee oli paksult rahvast täis. Koorem koorma järel ja kõrval liikus palju jalgrattaid ning jalgsi astujaid. Kusagil ees oli mingi takistus. Isa sõitis rattaga uurima. Siis jälle hakkas voor liikuma, vahetevahel seisma jõnksatades. Isa oli ikka ära. Siis nägin teda otsiva pilguga mööda sõitmas. Kuhu? Keda ta otsis? Tuli välja, et meid. Suures summas olime tal silmist kadunud ja ega me endisel kohal paigal olnud. Voor liikus ja asukohad muutusid. Ja siis saime siledale maale ning meie vankrile küll seda kaika operatsiooni ei tehtud. Ei märganud läheduses kellegi teise juures ka. Jäigi nägemata ja kuhugi mälusoppi on kadunud ka raudtee ületamise tähtis moment. Hommik oma valgusega oli käes. Lennukimüra hakkas ähvardama. Eemal paistis mets. Metsa veerel heinamaa ääres oli suur tühi heinaküün. Õnneks jõudsime oma hobusega sinna varjule. Igav hakkas seal. Võtsin Mardi ja ta vankri ning läksin metsa äärde hulkuma. Uitasin päris kaugele. Aga õhus oli lennukeid nii sageli ja pidasin targemaks kaitsva katuse alla varju minna. Millegipärast oli mu lapsepeas alati selline tunne, et need lennukid just mind passivadki.

Meelsasti oleks tahtnud edasi minna. Kaua sa seal võõras küünis kükitad? Suured inimesed kasutasid aega targasti ja tukkusid pisut. Õigesti tegid. Olin minagi aru saanud, et kõige ohutum on liikuda pimeduse katte all. Isa siiski tegi ühe jalgrattatiiru ja tuli tagasi, käes ilus porgandipunane savikauss. Jutust selgus, et ees olev mets peidab endas palju teelisi ja samas on ka siinseal vedelamas tarbeasju, mis põgenejale ülearuseks on osutunud, eriti juhul kui tuli ise kanda või rattaga sõita. Nii ta ühe mahajäetud peatuspaiga juurest selle kausi leidiski. Kauss tegi me rännutee kaasa ja tuli meie metsamajja, kus meenutas meile hulk aastakümneid seda teekonda.

(Liili Heinla Porkuni vennatapulahingu aegse sõjasügise meenutused jätkuvad järgmises infolehes)

Kuhu küll kõik mehed jäid?

Kuum suvi hakkab lõppema ja on, mida meenutada. Kõige meeldejäävam ja seda aastateks oli vast XXVI üldlauluja XIX tantsupidu 4.-6. juulil Tallinnas. Ka nendele päevadele eelnenud üritused – Pandivere päev ja laulupeo tule toomine jäävad kauaks meelde ning 19. augusti üritus Rakke vallas ja taasiseseisvumispäev 20. augustil. Suvi pole aga veel lõppenud. Küllap meenutavad kesk- ja vanemaealised 1991. aasta augusti putšipäevi tollases N. Liidus. Seda, kuidas Pihkvast liikus läbi Eesti Tallinna poole tankettide kolonn ning meie pealinna kaitse korraldamist. Sama lugu on ka suviste sündmustega, mis toimusid 100 aastat tagasi – „kui nad tapsid meie Ferdinandi“ – peaks olema tuttav ütlemine, kuuldud palju kordi nii raadiost kui televisioonist. Algas I Maailmasõda, kus pidid osalema ka paljud Eesti mehed. Järgnesid revolutsioonid ja Eesti Vabadussõda (olen vallalehes neist sündmustest varasemalt kirjutanud).

Olles palju kordi möödunud nii Simuna kui ka Väike-Maarja Vabadussõja ausammastest, võib lugeda palju nimesid meestest, kes hukkusid I Maailmasõjas, Vabadussõjas või kes hukati kommunistide poolt. Umbes 20 aastat hiljem puhkes II Maailmasõda (1. sept 1939, pärast Saksamaa kallaletungi Poolale). Sellele aga eelnes 23. aug 1939. a Moskvas N. Liidu ja Saksamaa vahel sõlmitud MRP (Molotov-Ribbentropi pakt) leping. 23. augustil 1989. a moodustasime inimketi (paljud nimetavad seda ka teisiti, sest kett meenutab vangiahelaid) Tallinnast Vilniusse. Koos tollase Kirovi-nimelise kalurikolhoosi rahvaga pidasime eelnevalt mitu koosolekut (olin sel ajal Pirita lillekasvatuse sovhoosist üks osaline nendel koosolekutel). Meie asukoht Balti ketis oli umbes 10 km enne Raplat, kõrval oli vana kiviveski. Raadiost kuulasime ülekannet Tallinnast. Kõik sellele järgnev – Rahvarinde kongressid ja 1991. aasta august on küllalt selgelt silme ees.

Aga II Maailmasõja algus, 1940. a juunipööre ja 1941. aasta 22. juuni – jällegi tuttavad tähtpäevad – küllalt palju meediast kuuldud ja nähtud. Vanemaealised meenutavad ikka ja jälle Valdo Pandi saadet „Täna 25 aastat tagasi“, oli hea sulega ja väga särava esitusega saatejuht. Kahjuks pole praegune Eesti TV midagi võrdväärset suutnud esitada, kuigi aegajalt tuleb kokkuvõtlikke saateid. Ka eestlaste saatusest sõjas ja pärast sõda olen varasemal ajal kirjutanud (vt eelmise aasta juuni ja augusti vallalehti).

Kuhu siis jäid minu koduküla Võivere mehed? Kuna küla piire muudeti, siis vaataks kõigepealt nende meeste saatust, kes elasid seal n-ö esimese Eesti Vabariigi ajal. Ametlikult oli Võiveres 25 talu. Väga paljudest peredest võeti noori mehi (kutseealisi 18-40-a) Vene (Nõukogude) armeesse. Võiverest mobiliseeriti Otto Grünthal, Evald Kaasik, Pärnson, Erich Lell, Johannes Mägestik, Valter Ojaste, Johannes Kull, Valter Ilves. Viimased 4 langesid Velikije Luki all. Polnud ka ime, sest sakslastel olid täpsed kaardid, kus olid kõik kaevikute asukohad märgitud – pole muud, kui tulista. Ega Venes pole kunagi inimeludest hoolitud. Enne Velikije Lukis Eesti korpuse lahingusse saatmist „jahvatati“ läbi 2 Vene korpust. Punaarmeesse Võiverest mobiliseeritud meestest tulid kolm esimest tagasi ja töötasid pärast sõda vastutavamatel kohtadel.

Need mehed aga, kes hoidsid kõrvale ja võeti Saksa okupatsiooni ajal sõjaväkke, nende saatus oli väga erinev. Vanematest meestest enamus astus Omakaitsesse. Isa jutustas, et tuli valvata Simuna koolimajas Vene vange, keda püüti ümberkaudsetest metsadest. Ka sakslaste Eesti Leegioni värbamisest hoiti kõrvale. „Tänu“ sellele ka isa arreteeriti koos tädimehega – sellest kirjutasin eelmisel aastal vallalehes. Osa mehi arreteeriti pärast sõda (Jaan Pällo, Gustav Rabe, Karl Nukke). J.P. ja G.R. „töödeldi“ Rakvere vanglas ja pärast Venemaale vangilaagrisse saatmist suridki seal. K.N. arreteeriti pärast 1949. a märtsiküüditamist kas 1950. või 1951. aastal ja vabanes 1956. (või 57.) a. Miks sulgudes? Ka lapsed ei mäleta täpset aastat ja dokumente, õigemini ärakirju, pole.

On veel teisigi mehi, kellel kirju „saatus“, kuid seegi eelpool nimetatu kohustab meid oma lähedaste aja- ja elulugu uurima, et järeltulevad põlved ei vaataks kõigele liiga lihtsustatult – no küll nüüd on hea elu (või paljud kiruvad – kas sellist Eestit tahtsimegi!). Kellel on õigus?!

Elhonen Saks: eestlasi ja juute ühendab traagiline ajalugu (vt Kultuur ja Elu nr 2, 2010). Artikli autor Velly Roots: „Mida me õigupoolest teame oma teistest rahvustest kaasmaalastest, nende ajaloost, kultuurist, töödest-tegemistest? Jätame siin kõrvale venelased, kes sageli kõigi teiste nimel häälekalt esinevad. Kui paljud meist on näiteks huvi tundnud juudi rahva keerulise ajaloo vastu? Kuidas ja millal sattusid täna siin elavate juutide esivanemad Eestisse? Kuidas kujunes nende saatus võrreldes eestlastega? Juudid ei ole ainus vähemusrahvus Eestis, vaid siin elab paljudest rahvustest inimesi, kes peavad Eestit oma kodumaaks. Keelekasutus ja rahvus ei ole identsed mõisted. On võimalik olla Eesti patrioot ja samas austada etnilistelt esivanematelt päritud kultuuri. Nii eestlasi kui juute ühendab nende traagiline ja kangelaslik ajalugu. Mõlema rahva suurimaks ohuks on killunemine vastandlikeks gruppideks. Selle ärahoidmiseks on vajalik pidevalt pöörduda näoga mineviku suunas, õppida tundma oma esivanemate vigu, et neid tulevikus vältida.“

Jüri Kalvet

Vao Karikas 2014

Ratsavõistlus "Vao Karikas 2014" toimus laupäeval 19. juulil. MTÜ Vao Ratsaklubi on võistlusi korraldanud alates 2012. aastast, mil renoveeritud tall taas sporthobuste elupaigaks sai, ning valmisid harjutus- ja võistlusväljakud.

Tänavu toimusid takistussõidu võistlused viies avatud parkuuris.

70-80 cm parkuuri parima sõidu tegi Eret Muru hobusel Sarma;

90 cm parim tulemus – Mariaana Ilves hobusel Raduga klubist Viru Ratsu;

105 cm parim oli Priit Perna hobusel Hermela Ratsarügemendi klubist;

115 cm parkuuri ja Vao Ratsaklubi parim sooritus õnnestus teha Piret Ervaldil hobusega Uppercut.

Uuendusena antakse alates sellest võistlusest välja Vao rändkarikas kõrgeima võistlusklassi võitjale. 1972. a pärinev karikas kaunistab nüüd 125 cm parkuuri võitjat Tondi Ratsaspordiklubi.

125 cm parima tulemuse saavutas pärast ümberhüppeid noorsportlane Jessica Kaal hobusega Obora´s Gameboy Tondi RSK-st. Vao Karikas oli talle esimeseks kõrgema takistussõidu suuremaks võiduks.

Varasematel aastatel on võistluste ajal vihmapilved Vao taevast eemale hoidnud. Tänavu said kõik korralikult märjaks. Platsi ettevalmistuste käigus väljakute uuendatud ja parendatud pinnakate õigustas märgades tingimustes selleks tehtud tööd ja kulutatud ressursse.

Vao Ratsaklubi tänab kõiki toetajaid, võistlejaid ja pealtvaatajaid!

Ulvi Mehiste

Võistlus pakkus palju huvitavat: ilusaid hüppeid...

tõrkeid...

... ja poriseid rõõme.
Foto: 3 x Ulvi Mehiste

Autoremondiettevõtted ühendasid jõud

Selleks, et pakkuda Väike-Maarja ja selle lähipiirkonna elanikele veelgi kvaliteetsemat autoremondi teenust, otsustasid alates augusti algusest oma jõud ühendada RP Autoremont OÜ ja OÜ Veermikuproff.

Mõlemad ettevõtted tegutsevad ühistes ruumides (asume Väike-Maarjas, Aia tänava lõpus Elektriteenuse garaažis), nii on võimalik klientidele pakkuda ühes kohas erinevaid autoremondi teenuseid. Paremate teenuste osutamiseks on firmad teinud investeeringuid ning soetanud uusi seadmeid.

OÜ Veermikuproff pakub kaasaegse **3D stendiga sildade reguleerimise teenust** (nii sõidu-kui pakiautodele), veermiku ja mootori remondi teenuseid. Telefon 5108 874.

RP Autoremont OÜ teostab **kliimaseadmete hooldust**, elektri- ja diagnostikatöid ning remonditöid nii sõidu- kui veoautodele. Telefon 5348 6214.

Janar Lükk
OÜ Veermikuproff

Kaeve- ja planeerimistööd

Tel 524 3689

Korvtõstuki
DINO 180 T
rent.
60 eurot päev.
Tel 524 3689

RP Autoremont OÜ
Sõidukite elektritööd,
Diagnostika, Varuosad
Veoautode elektri tööd ja diagnostika
Tel nr. 53486214 email. risto0008@gmail.com

OÜ VEERMIKUPROFF
SILDADE REGULEERIMINE
(SÕIDU- JA PAKIAUTOD)
VEERMIKU REMONT
HOOLDUS- JA REMONTTÖÖD
KONTAKT: 510 8874 veermikuproff@gmail.com

Koguduste teated

Väike-Maarja koguduses

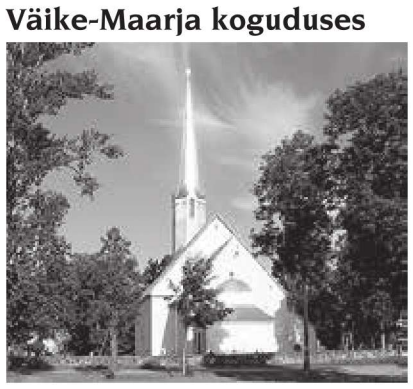

Väike-Maarja koguduses Jumalateenistused pühapäeviti kell 12.00
Kogudust teenib hooldajaõpetajana Enn Salveste. Tel 5345 3967,
e-post: enn.salveste@eelk.ee
EELK Väike-Maarja koguduse aadress: Tamme 3, 46202 Väike-Maarja, internetis: http://www.eelk.ee/vaike-maarja/.
Koguduse veebil saab Facebookis liituda grupiga "Taastame Väike-Maarja kiriku!"

Avispea koguduses

Jumalateenistused pühapäeviti kell 10.30.
Koguduse vaimulik on
Eerek Preisfreund. Tel 323 5450.
Koguduse veebileht:
http://avispea.edicypages.com/et
Kiltsi osadusgruppi veab eest Riina Tali, kokkusaamine toimub **igal neljapäeval kell 18.00** Kiltsi raamatukogus.

Simuna koguduses

Jumalateenistused pühapäeviti kell 14.00.
Koguduse õpetaja on Enn Salveste.
EELK Simuna koguduse aadress:
Allika 3, 46401 Simuna
Tel 5345 3967 või tel/fax 332 8021,
e-post: enn.salveste@eelk.ee

Õpetaja kõnetunnid on laupäeviti kell 12-15, pühapäeval tund enne jumalateenistust. Kiriklike talituste ja hingehoidlikel vajadustel on kokkuleppel õpetajaga võimalik kohtuda teistel aegadel.

Kalmistumeistrite kontaktandmed:
Väike-Maarjas – Ruth Palmiste, tel 516 1809
Simunas – Helvi Vahter, tel 524 7944

EELK Väike-Maarja koguduse annetusarve nr 221050284862 Swedpangas, kuhu saab teha annetusi kiriku taastamiseks.

Vennad Vedu OÜ

Reisijate vedu 8-kohalise väikebussiga.
Hind 0,45 eurot/kilomeeter.
Seisutund-ooteaeg kokkuleppel.

Tel 527 8124 Madis
515 3621 Aimar
vennadvedu@gmail.com

Müüa otse omanikult 2-toaline korter Väike-Maarja alevikus Pikk 13.

Korteri suurus 39,6 m², ahjuküte, esimene korrus kahekordses majas. Korteris külm vesi. Korteri juurde kuulub hooldatud aiamaa ja ühe aasta küttepuud.

Korteri hind 6000 eurot.
Kontakt tel 510 5980 (Ingrid).

SÄÄSE AUTOREMONT

AUTODE DIAGNOSTIKA JA ELEKTRITÖÖD
KONDITSIONEERI REMONT JA TÄITMINE
SALONGI ANTIBAKTERIAALNE TÖÖTLUS
TURVA- JA LISAVARUSTUSE PAIGALDUS
GENERAATORITE JA STARTERITE REMONT
AUTOREMONT

ETTEHELISTAMISEGA
tel. 58017766
Sauvälja tee 1, Sääse alevik

Väike-Maarja Valla Infolehe väljaandja:
Väike-Maarja Vallavalitsus,
Pikk 7, 46202 Väike-Maarja,
tel 329 5750, www.v-maarja.ee
Toimetaja: Ilve Tobreluts
Toimetuse kolleegium:
Olev Liblikmann, Krista Ustav, Ellu Moisa, Reet Eesmäe, Hans Kruusamägi.
Kaastööd ja teated palume saata hiljemalt 5. kuupäevaks Ilve Tobrelutsu e-posti aadressil: ilve.tobreluts@v-maarja.ee, tel 329 5759.
Toimetus võib tekste lühendada.
Toimetus ei vastuta reklaamide sisu eest.
Trükitud:
Trükikoda TRÜKIS AS,
Pargi 27F, 41 537 Jõhvi.
Ilmub kord kuus, kuu lõpunädalal.
Tiraaž 2000 eksemplari.

K. P. HAMBARAVI
Tamsalu Tervisekeskus, Tehnika 1A
II KORRUS (vasakut kätt)

* Visiiditasu ei võeta
* Täiskasvanute hammaste läbivaatus tasuta
* Kaardimakse võimalus
* Vanadus- ja töövõimetuspensionärid saavad ühe proteesi tasuta (haigekassa hüvitise eest)

• Lastele (kuni 19. eluaastani) hambaravi tasuta (igale lapsele üllatus)
• Teostame täiskasvanute ja laste hambaravi ja hammaste eemaldamist

* Hambakaariese ravi
* Juurekanalite ravi
* Igemeravi
* Hammaste eemaldamine
* Proteesimine

* Hambakaunistused
* Valgendus
* Sooda- ja pärlipesu (AIR-FLOW)
* Pastapuhastus

Info ja registreerimine iga päev 8-15
tel 323 0130, 511 8379

Teade mesindushuvilistele

MTÜ Lääne-Viru Mesindusselts kutsub liituma ja kaasa mõtlema kõiki, kes on huvituvad mesinduse ja mesilaste käekäigust.

Täpsem info www.virumesi.ee

Tartumets
ostab
metsakinnistuid
ja põllumaid
kogu Eestis.
Tel 5557 7007.
janno@tartumets.ee
www.tartumets.ee

Müüa
otse omanikult
4-toaline rõduga korter
Vao külas, Pargi tn 9.

Suurus 77,6 m², keskküte, kolmas korrus kolmekordses majas.
Korteril turvauks, sahver, riidehoiuruum, toad eraldi, vannituba, WC, 100L veeboiler, veearvesti, kahetariifne voolumõõtja, korter päikseline.
Korteri juurde kuulub garaaž ja hooldatud aiamaa.

Hind 6900 eurot.
Kontakt tel 503 3475, Niina

Metsakeskus.ee

Ostame kasvavat metsa, põllumaad ja metsakinnistuid hinnaga kuni 10 000 eurot/ha. Kinnistud võivad olla tehtud raietega või asetseda piiranguvööndis.
Tel: 56 111 900

Õnnitleme eakaid sünnipäevalapsi!

Astu reipana edasi eluteel,
olgu tervist ja õnne Sul veel ja veel …

September

95 Ella Kruusamägi – 9. septembril
93 Selma Kalapüüdja – 4. septembril
93 Leida Raimla – 21. septembril
92 Ruti Laur – 22. septembril
89 Armahta Raja – 17. septembril
88 Valve-Elise Laanemägi – 21. septembril
87 Ida Tsvetkova – 21.09.1927
86 Veera Kaldjärv – 13.09.1928
86 Gerta Vesk – 22.09.1928
86 Salme Saluri – 25.09.1928
85 Leida Kuusma – 2. septembril
85 Elfride Leiten – 9. septembril
85 Viktor Münter – 22. septembril
85 Erich Hunt – 28. septembril
85 Laine Konts – 30. septembril
84 Salme Beilmann – 4. septembril
84 Virve Selgeveer – 26. septembril
84 Laine Õmmik – 30. septembril
83 Ina Naudi – 2. septembril
83 Linda Kaunis – 3. septembril
83 Linda Kirsipuu – 15. septembril
83 Lembit Kondimäe – 17. septembril
82 Aino Leppik – 4. septembril
82 Kaldi Ahlberg – 6. septembril
81 Ellenoore Vall – 8. septembril
81 Aadu Korjas – 14. septembril
75 Eevi Saage – 1. septembril
75 Aino Põldma – 9. septembril
75 Ellen Lossi – 12. septembril
75 Aino Kivisaar – 18. septembril
75 Helju Männik – 19. septembril
75 Maimu Ambos – 29. septembril
70 Lidia Landberg – 19. septembril
70 Riina Tülli – 27. septembril

Soovime õnne ja tugevat tervist!

Väike-Maarja Vallavalitsus

NB! Palume inimestel, kes ei soovi, et lehes avaldatakse tema sünnipäevaõnnitlus, teatada sellest toimetajale tel 329 5759.

Õnnitleme noorimaid vallakodanikke

Mairold Tamm – 12. juunil
Rasmus Poom – 17. juunil
Hanna Maarja Preisfreund – 13. juunil
Karl Sebastian Savinki – 2. juulil
Jasper Kübar – 21. juulil
Aana-Liisa Ingeroinen – 25. juulil

Olge rõõmsad, terved ja tublid!

Müüa või anda üürile Kahetoaline, korras, rõduga korter Triigis II korrusel.
Aknad ja rõduuks vahetatud.
Info tel 528 9502

OÜ ESTEST PR
ostab metsa- ja põllumaad
Info tel 504 5215, 514 5215 ja meiliaadressil: info@est-land.ee

Mälestame

Heldur Rump	**18.08.1960 – 12.06.2014**
Lagle Vaalu	**03.03.1947 – 22.06.1914**
Egon Selgmäe	**22.11.1931 – 30.06.2014**
Sulev Ebral	**08.12.1972 – 03.07.2014**
Aino Markelova	**31.01.1930 – 08.07.2014**
Viljar Väizanen	**06.03.1961 – 09.07.2014**
Velda Pärnamägi	**13.06.1931 – 10.07.2014**
Luule Eelmaa	**16.07.1932 – 11.07.2014**
Ilme Hannus	**24.05.1935 – 15.07.2014**
Ants Haasma	**30.07.1931 – 21.07.2014**
Helle-Ester Pukk	**05.06.1938 – 21.07.2014**
Linda Allik	**17.10.1923 – 25.07.2014**
Elmar Part	**02.05.1934 – 03.08.2014**
Naima Metsanurk	**20.05.1932 – 03.08.2014**
Kalju Lauringson	**25.08.1936 – 08.08.2014**

Puude ladvas tasa nutvas tuules
me vaikses leinas langetame pea …

Väike-Maarja Hooldekodu
(Ravi 1, II korrus)
päevakeskuse kaudu on võimalik tellida Inkotoa pakutavaid
URIINIPIDAMATUSE ABIVAHENDEID:
• naha- ja haavahooldusvahendid,
• imavad aluslinad,
• mähkmed jm.
Isikliku abivahendi kaardi olemasolul kaup 40% soodsamalt.
Tellitud tooted tuuakse kohale **11. septembril kell 9.00 – 11.00.**
Tellimiseks ja infoks helistada telefonidel **326 1345** või **5656 4959**